

Omvalet en stor framgång för SD

► Valstrategen Patrik Ehn och alla andra SD:are gläds över att omvalet i Västra Götaland och Örebros nordvästra distrikt blev en stor framgång för Sverigedemokraterna. I Västra Götaland gick partiet fram 1,4 procent jämfört med förra valet.

Sidan 4

Konservativ debattör blev sverigedemokrat

► Jan Olof Bengtsson har gjort sig känd som en respekterad akademiker och en skarp konservativ debattör. Strax före jul valde han att gå med i Sverigedemokraterna och berättar i intervjuform om sitt partival.

Sidan 7

Jenny från Haninge gillar livet i SD

► Jenny Manners representerar sedan valet 2010 SD i fullmäktige i Haninge strax söder om Stockholm. Sedan mars i år ingår hon även i styrelsen i SD Stockholms län. I en intervju talar hon om sitt politiska engagemang och övriga intressen.

Sidan 16

Följ med på en rundtur kring SD:s riksdagskansli!

SD:s säkerhetschef Bengt Malmberg, pressansvarige Martin Kinnunen och kanslichef Mikael Valtersson ser ut att ha en trevlig pratstund i en av riksdagskansliets korridorer. Foto: Photo2be

► Närmare nio månader har gått sedan det val som förde Sverigedemokraterna raka vägen in i riksdagen. Och äntligen tycks alla SD:are som jobbar i riksdagen – riksdagsledamöter, politiska sekreterare, tjänstemän – ha funnit sig till rätta. Säkerhetschef Bengt Malmberg berättar om den första tiden som en tillvaro präglad av kaos, då de flesta sprang omkring som yra höns. Vilket inte var så konstigt – ingen sverigedemokrat hade ju någon erfarenhet av tidigare riksdagsarbete utom Stellan Bojerud, som varit ersättare för Moderaterna. Nu är det annat. Arbetsrutiner har etablerats. Gruppmöten hålls regelbundet. Till och med akvarieskötaren har ett fastlagt schema över vilka tider han skall komma. Chefredaktör Tommy Hansson och Photo2bes eminente fotograf tar läsarna med på en rundtur i och kring SD:s riksdagskansli!

Sidan 8–9

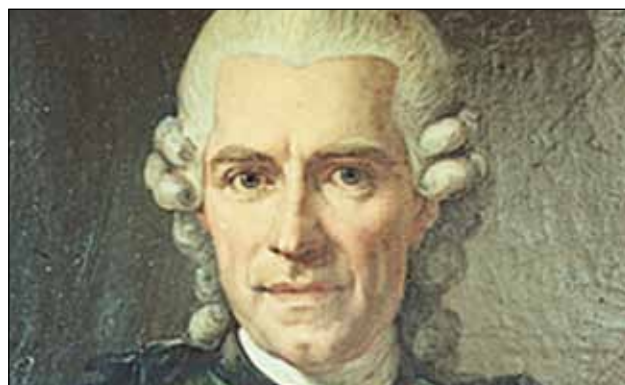
Jimmie om riksdagsarbetet

Sidan 3

Vetenskapspionjären Bergman

Sidan 14

Carina leder SD-Kvinnor

Sidan 16

Nu ifrågasätter också liberaler invandringen

DEN KLASSISKT NYLIBERALA inställningen till samhället kan sägas vila på grundpelaren, att staten skall åta sig ett minimum av uppgifter och i princip endast ha hand om ett militärväsende till skydd mot yttre och en polismakt till skydd mot inre fiender. Detta brukar kallas idén om nattväktarstaten.

I nära anslutning till detta koncept brukar nyliberalerna – eller libertarianerna – i regel bekänna sig till idealet om den gränslösa invandringen: ingen skall ha rätt att hindra människor från att bosätta sig var som helst i världen. Ibland, men långt ifrån alltid, görs intellektuella försök att motivera den attityden.

Det finns nu emellertid vissa tecken som tyder på att den liberala inställningen om den alltid positiva invandringen kan vara på väg att luckras upp. Ett exempel därpå är en artikel av Tino Sanandaji med rubriceringen "Invandring, liberalism och välfärdsstaten" i Svensk Tidskrift 15/4 2011.

Svensk Tidskrift har ett långt och delvis ärorikt förflutet med början 1911 med Eli Heckscher och Gösta Bagge som initiativtagare. Tidskriften hade genom åren länge en konservativ profil med liberala inslag

och en idémässig koppling till Högerpartiet/Moderata samlingspartiet. Bland redaktörer och medarbetare genom åren märks Gunnar Unger, Erik Anners, Thede Palm, Carl Johan Ljungberg och Marga-

Tino Sanandaji avfärdar i Svensk Tidskrift liberala argument för fri invandring.

reta af Ugglas samt även under-tecknad.

2004 lades Svensk Tidskrift till följd av ekonomiska svårigheter ned men återuppstod 2006 som nättidskrift med huvudsakligen liberal karaktär. Nuvarande redaktören heter Cecilia Brinck och är moderat riksdagsledamot samt statsrådsersättare

för Beatrice Ask.

Tino Sanandajis artikel är intressant av flera skäl. Den skrevs som ett svar på ett tidigare inlägg av Simon Hedlin Larsson som var positivt till invandringen.

"Det finns idag tillräckligt med forskning för att dra säkra slutsatser om invandringens påverkan på svensk ekonomi, och slutsatsen är inte glädjande", skriver Sanandaji, som är doktorand i offentlig politik och ekonomi vid University of Chicago.

Han fortsätter.

"Invandringen från utanför Europa har fått påtagligt negativa effekter för samhällsekonomin."

Därför bör inte, menar Tino Sanandaji, liberaler rent principiellt "känna sig tvingade att försvara fri rörlighet över gränserna." Debattören avfärdar det vanliga teoretiska argumentet att "invandring är bra eftersom frihandel är bra". Problemet, anser Sanandaji, är att "människor och varor har mycket olika egenskaper": "Textilier från Kina får exempelvis inte bidrag, är inte över-representerade i brottsstatistiken och kan inte rösta till sig en större välfärdsstat."

Sanandaji avvisar även det vanliga liberala påståendet, att det är

den svenska välfärdsstatens fel att invandringen inte fungerar. Han skriver:

"Viktigast av allt är dock att välfärdsstaten troligen kommer att stärkas av invandringen, då människor tenderar att agera efter sitt upplevda egenintresse... Nyliberalism och fri invandring kan endast förenas i ett mardrömssamhälle där invandrare aldrig tillåts rösta."

Det viktigaste med Tino Sanandajis debattartikel i Svensk Tidskrift är, som jag ser det, att han på ett logiskt oantastligt sätt klargör att de liberala argumenten – och för den delen argument med andra ideologiska förtecken – för öppna gränser inte håller. De är mer än något annat känslomässiga argument utan egentlig intellektuell stringens och oftast dikterade av den politiska korrektheten. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

Europas kvardröjande diktaturer bekymrar

VITRYSSLANDS DIKTATOR Aleksandr Lukasjenko torde vara utrustad med världspolitikens mest iögonfallande bluffkamning – han låter håret växa på ena sidan av huvudet för att sedan kamma det över den kala hjässan.

Den vitryska förtryckarregimen försökte sig för några månader sedan på en liknande "bluffkamning", när man höll vad som kallades presidentval. Målsättningen var att inför omvärlden visa upp hur demokratiskt landet är. Den demokratiska illusionen varade dock inte länge. KGB-regimen i Minsk riggade valet till Lukasjenkos förmån och slog brutalt ner alla försök till protester samt misshandlade och fängslade bluffkammarens motkandidater. Några av dem som greps i samband med "valet" är alltså försvunna.

Vitryssland (Belarus) är väl det mest blatanta exemplet på att det fortfarande existerar diktaturer mitt i det eljest demokratiska Europa. Landet fortsätter att kalla sin maktfullkomliga säkerhetstjänst för KGB enligt gammal sovjetmodell, men den vitryska diktaturen är snarare sovjetnostalgisk än kommunistisk.

Så ser det alltså ut i en central del av Europa dryga 20 år efter det kom-

muniststyrda Östblockets upplösning, som inleddes 1989, och Sovjetunionens nedmontering vilken skedde i slutet av 1991.

Vitryssland är emellertid inte det enda exemplet på diktaturens kvardröjande i vår del av världen. Ett annat och betydligt mer bekymmersamt exempel är Ryssland, som upptar en betydande del av jordens yta och enbart ur geopolitisk synvinkel är en internationell aktör att räkna med. Enligt den tidigare ryske vice premiärministern Boris Nemtsov har de ryska myndigheterna under de senaste månaderna gjort klart att de är redo att vränga till det rättsliga systemet i syfte att hålla oppositionen i schack. Nemtsov är i dag en systemkritiker som fängslats och misshandlats på grund av sin oppositionella inställning.

Under de närmaste åren efter den sovjetiska implosionen 1991 rådde något som kan liknas vid demokratiska förhållanden i det postkommunistiska Ryssland. Ny framträdande ledargestalt efter Michail Gorbatjov blev Boris Jeltsin, som till och med förbjöd det gamla allenarådande kommunistpartiet. Jeltsin förmådde emellertid inte ge det nya Ryssland erforderlig stadga, med påföljd att det maktvakuum som uppstod hänsynslöst utnyttjades av såväl skrupulösa rövarkapitalister som brutal organiserad brottslighet av maffiatyp.

Med Vladimir Putins entré på scenen år 2000 kom ett mer auktoritärt synsätt att råda i det traditionella maktcentret Kreml i Moskva, och det är fullt möjligt att en viss uppstramning av politiken var av nöden för att Ryssland skulle kunna överleva. Problemet var bara att Putin – tidigare president, nu premiärminister och möjlig president på nytt från och med nästa val – aldrig såg den auktoritära politi-

ken som en blott tillfällig lösning med uppgift att bereda vägen för en kommande, fullskalig demokrati. Dessutom fortsätter både korrup-tion och maffiabrottslighet att leva i högönsklig välmåga.

Putin, som nyligen besökte Sverige och statsminister Reinfeldt, har cementerat den nationella au-

fullkomligt i oppositionens krav. Å andra sidan är man tydligt skräddade när de oppositionella gör sig hörda hemma eller i utlandet och tvekar då inte att tillgripa politiska mord.

Andra före detta sovjetrepubliker där det gamla förtrycket fortsätter ungefär som förut, låt vara utan den ideologiskt kommunistiska fer-

I januari hölls en demonstration mot Vitrysslands diktatur på Norrmalmstorg i Stockholm. varifrån bilden är hämtad. Foto: Tommy Hansson

torismen som styrande ideologi med målsättningen att dels trygga den egna makten, dels bygga upp Ryssland till en stormakt med anspråk på att konkurrera med För-enta staterna och Röda Kina på världsscenen. Inställningen till oppositionen kan kanske bäst beskrivas som kluven. Putin (och i någon mån president Medvedev) struntar

nissan, är Azerbajdzjan, Kazakstan och Turkmenistan. ■

Tommy Hansson

SD KURIREN

En budkavle är utskickad. Den löper genom dag och natt. Den går, såsom otaliga budkavlar fordom har gått, rättsols från gård till gård, från härad till härad. Det är den löpande elden som genom dag och natt skall kringföras. Budkavle går! Rid i natt!

Vilhelm Moberg, 1941

Sverigedemokraterna

Box 200 85
104 60 Stockholm
08-50 00 00 50
info@sverigedemokraterna.se
www.sverigedemokraterna.se

SD-Kuriren

Box 130 45
250 13 Helsingborg
08-50 00 00 52
redaktion@sdkuriren.se
www.sdkuriren.se

Chefredaktör

Tommy Hansson
tommy.hansson@sdkuriren.se
070-0946 607

Ansvarig utgivare

Richard Jomshof
richard.jomshof@sdkuriren.se

Redaktion

Daniel Engström
Jens Leandersson
Robert Stenkvist

Övriga medarbetare i detta nummer

Patrik Ehn
Rickard Håkansson
Joakim Larsson
Johnny Skalin

Fasta krönikörer

Stellan Bojerud
Linus Bylund
Gabriella

Utgivning

SD-Kuriren utkommer med cirka sex nummer per år till Sverigedemokraternas medlemmar samt övriga prenumeranter.

Prenumeration, 6 nummer

150 kronor på bg 5280-7005.

Annonsering

Se www.sdkuriren.se eller ring 08-50 00 00 50.

Upplaga

120 000 ex (Juni 2011)

SD-Kuriren utges av Sverigedemokraterna och är officiellt partiorgan. De åsikter redaktionen eller externa skribenter uttrycker i tidningen behöver inte nödvändigtvis motsvara partiets ståndpunkter. Redaktionen tar tacksamt emot foton, artiklar, sakuppgifter, tidningsutklipp och teckningar. Insänt material betraktas som tillhörande SD-K:s arkiv. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta, rätta, redigera, illustrera och publicera insänt material. Redaktionen ansvarar inte för obeställt material.

© Sverigedemokraterna. Eftertryck tillåts endast om källan anges.

ISSN 0284-6861

Jimmie Åkesson:

Riksdagsinträdet ett lyft för partiet och Sverige!

Riksdagsvalet den 19 september 2010 är ett av de val som kommer att gå till historien i vårt land. Flera av de SD-medlemmar som deltog i den uppmärksammade valvakan i Stockholm svär dessutom på att de genom all sång och kalabalik hörde historiens vingslag sakta slå denna natt. Det är nu dags att göra en första utvärdering av SD:s första halvår i Sveriges riksdag. Vad kan vara mer passande än att partiledaren gör denna summering av vad som varit bra och det som varit lite kämpigt denna första tid i demokratins högborg.

JAG TRÄFFAR JIMMIE på hans kontor mellan möten, intervjuer och annat som är nödvändigt för en partiledare att utföra. Att det är ett mycket pressat schema för en partiledare i dag råder det inget tvivel om, det är också något som alla partiledare i Sveriges riksdag kan skriva under på. Jag börjar med att fråga Jimmie om hans spontana intryck av riksdagen och arbetet där efter valet.

– Det första som slår en när man kommer innanför spärren är vilken oerhört isolerad tillvaro det är i riksdagen, nästan en parallell verklighet. Därför har jag själv valt att ha kvar en fot i lokalpolitiken, så att jag inte riskerar att bli helt avskärmat. Det är lätt hänt.

Jimmie fortsätter:

– Det är förstås svårt att komma in som ny i riksdagen, men vi kom in som helt nytt parti och har fått lägga oerhört mycket tid och kraft på att bygga upp vår egen administration och organisation. Nu känner jag att vi börjar komma på plats. Bemötandet från förvaltningen har varit oerhört proffsigt. Även de flesta politiker från andra partier har uppträtt korrekt, även om det så klart funnits vissa undantag.

Inget missnöjesparti

Väldigt många partimedlemmar upplevde valet som kanske deras största ögonblick i livet. Spänningen på valnatten var för många (under teknad inbegripen) näst intill olidlig. Så många människor runt om i landet hade arbetat så hårt och ställt sina förhoppningar inför detta val så högt, att jag måste fråga Jimmie om hur han upplever alla dessa förväntningar från medlemmar och sympatisörer runt om i landet.

– Jag hade samma känsla inför och under valnatten, även om det just då var svårt att ta till sig. Jag har själv ägnat mer än halva mitt liv åt att föra partiet in i riksdagen, så självklart var det ett oerhört ögonblick även för mig. Jag är medveten om medlemmarnas och väljarnas förväntningar och jag tror att vi hittills levt upp till dem ganska bra. Vi är fortfarande nya och det kommer att ta tid att lära sig spelet här i huset, men jag tycker att vi utvecklas bra, lite i taget, varje dag.

Efter riksdagsinträdet kände ju många medlemmar i SD att vi nått ett viktigt mål, att vi äntligen tagit revansch på alla våra belackare och kommit in i demokratins finrum. Jag fortsätter därför att fråga Jimmie

Trots en hård arbetsbelastning har Jimmie Åkesson fortfarande tid och energi att se glad ut! Foto: Robert Stenkvist

om vad som varit mest positivt efter riksdagsinträdet och vad vi uppnått så här långt.

– Jag vill självklart inte vara den som drar ner entusiasmen på något sätt, men vi får absolut inte känna oss nöjda och luta oss tillbaka. Riksdagsinträdet var viktigt men samtidigt bara ett delmål, ett steg på vägen. Min ambition är att bygga ett stort och brett parti som på sikt är med och slåss om regeringsmakten. Då gäller det att vi nu visar att vi är seriösa och beredda att ta ansvar för landet. Vi är inget missnöjesparti som bara vill röra om lite i grytan. Vi ska återupprätta trygghet och välfärd.

Jimmie Åkesson menar vidare:

– Vi fick ju rollen som tungan på vägen mellan blocken, vilket innebär att vi har ett reellt inflytande över många beslut som fattas. Det innebär också ett stort ansvar. Visst ska vi ge regeringen på nöten när så är påkallat – det har vi också gjort – men vi får aldrig se det som ett mål i sig. I första hand för vi fram våra egna förslag och när vi inte har något eget väljer vi att rösta på det minst dåliga. Vi tar ansvar.

”Vi fick ju rollen som tungan på vägen mellan blocken, vilket innebär att vi har ett reellt inflytande över många beslut som fattas. Det innebär också ett stort ansvar.”

Långsiktigt perspektiv

Jimmie fortsätter med att ge exempel på att Sverigedemokraterna genom sitt reella inflytande i svensk politik hjälpt till att åstadkomma viktiga beslut:

– Vi har tillsammans med övriga oppositionen fällt regeringen i ett antal frågor. Vi har till exempel tvingat fram nationella riktlinjer för demensvården och vi har stoppat fortsatta utförsäljningar av statliga bolag.

När ett parti för första gången träder in i Sveriges riksdag, så uppstår alltid problem vid denna avgörande övergång. Det är så pass stor skillnad till att vara ett parti utanför riksdagen jämfört med att vara ett riksdagsparti att övergången omöjligt kan vara helt smärtfri och problemfri. Jag frågar därför Jimmie vilka svårigheter och oförutsedda problem som dykt upp efter riksdagsinträdet.

– Visst har det uppstått vissa problem rent organisatoriskt i partiet, men det är ur ett långsiktigt perspektiv tämligen angenäma problem. Det har skapats ett visst glapp mellan riksnivå och lokal nivå till följd av att många drivande krafter ute i landet nu behövs i riksdagshuset. Det är dock ett övergående problem och dessutom ger det nya krafter en verklig chans att kliva fram och visa handlingskraft. Samtidigt ska vi alla vara medvetna om att denna övergång används av våra motståndare för att försöka skapa splittring och det är viktigt att vi ser upp för deras fallor!

Mitt uppe i distriktsturné

– Ska partiet som helhet fungera långsiktigt måste vi först se till att allt fungerar i riksdagshuset. Först då får jag och andra i partiledningen möjlighet att frigöra tid för arbete ute i landet. Jag känner att vi redan börjat nå dit och för egen del är jag just nu mitt uppe i en landsomfattande distriktsturné där jag träffar partidistriktens ledningar, pratar om möjligheter och problem och planerar in kommande medlemsträffar och andra aktiviteter.

Att oförutsedda svårigheter skulle dyka upp vid riksdagsinträdet var nog att vänta. Vi var dock alla så upptagna med att gå ur denna valrörelse som segrare, så några tankar på problem vid riksdagsinträdet var det mycket få av oss som hade innan valet. Nu gick vi verkligen ur valrörelsen som segrare, vi uppnådde vårt mål. Nu är det dags att gå vidare och ta tag i själva riksdagsarbetet. Jag avslutar med att fråga Jimmie om han kan sammanfatta tiden i riksdagen samt kanske ge oss några ord på vägen.

– Jag vill betona långsiktighet

och ansvar, som jag menar ska vara utgångspunkten för allt vi gör på alla nivåer. Det är också ledord för riksdagsgruppen.

Det roliga återstår

Jimmie utvecklar sitt resonemang:

– Vi har redan gjort skillnad och så länge vi fortsätter att bygga upp ett förtroende hos både väljare och andra partier, kommer vi att få ytterligare möjligheter att göra skillnad. Jag tycker att man kan se en tydlig skillnad redan nu när det gäller vår relation till de andra partiernas politiker i riksdagen, och det beror så klart på att de börjar förstå att vi är här för att ta ansvar. Vi har mer än tre år kvar av mandatperioden och mycket kommer att hända. Vi råder själva över vår utveckling. Vi har chansen och vi ska ta den!

– Vi råder själva över vår utveckling, betonar Jimmie Åkesson.

Det låter positivt. Vi klarade det första testet med bravur, att komma in i riksdagen. Nu återstår det roliga, att göra ett gediget och seriöst arbete i riksdagen samtidigt som vi bygger upp vår organisation ute i landet. Det råder inget tvivel om att vi kommer att klara detta med samma bravur och att vi har blivit en bestående kraft att räkna med i svensk politik.

Robert Stenkvist
Redaktionen

SD kräver återreglering av järnvägstrafiken i Sverige

Återkommande problem inom järnvägsnätet och att SJ:s ordförande Ulf Adelsohn avgick i början av april månad har aktualiserat frågan omavregleringen av den nationella järnvägstrafiken.

Sverigedemokraterna deklarerar nu att man tänker verka för att avregleringen stoppas och att den nationella järnvägstrafiken på sikt återregleras. SD stämmer därmed in i Socialdemokraternas krav på omedelbart ett stopp av den pågående avregleringen.

Jimmie Åkesson kommenterar:

– Regeringen har i sin avregleringsiver totalt missat att SJ har ett grundläggande samhällsuppdrag och verkar på en mycket speciellmarknad. Vi vill se ett stopp för den pågående avregleringen av den nationella järnvägstrafiken och önskar på sikt se en återreglering. Att tågtrafiken fungerar måste prioriteras framför höga vinstkrav. Det är för mig självklart att staten ska vara ansvarig för ett nationellt sammanhängande järnvägsnät på samma vis som man ansvarar för till exempel rättsväsende och försvar.

Obedövad kastrering av smågrisar förbjöds

SD och den övriga oppositionen röstade den 27 april igenom ett förslag om att lagstiftning mot obedövad kastrering av grisar ska införas. Riksdagen röstade igenom förslaget efter att regeringspartierna begärtrösträknat.

Josef Fransson, ledamot i miljö- och jordbruksutskottet, kommenterar beslutet:

– Sverige ska vara ett föredöme inom djurskyddsområdet vilket videssvärre inte är i detta avseende, då vi i princip är det enda landet i närområdet som kastrerar grisar helt utan bedövning. Det är därför glädjande att riksdagen nu beslutat att det ska lagstiftas om ett förbud förutsatt att det finns alternativa metoder för att säkerställas kvaliteten på griskött och god djurhållning.

Fransson fortsätter:

– Det är också glädjande att riksdagen efter många om och men äntligen röstade igenom ett förbud mot djursex. Hade det inte varit för Sverigedemokraternas vägmästarposition hade regeringen aldrig accepterat dessa förslag. I sammanhanget kan nämnas attallianspartierna under föregående mandatperiod röstade ned exakt sammaförslag.

www.sdkuriren.se

Gabriellas funderingar

Dock är jag alltid svensk i själ och hjärta...

Det påstås att det är typiskt svenskt att prata om vädret. Det stämmer säkert, det verkar rimligt i ett land med ett så varierat klimat som i Sverige. Skillnaden mellan de kallaste och de varmaste temperaturerna i en viss landsända kan uppgå till 60-65°C, och förutsättningarna för att kunna leva här handlar om extrem anpassningsförmåga och framförhållning.

Nu är det vår i Sverige, och vi fick rekordvärme i april efter en lång, kall och snöig vinter. Vi blir som ett helt annat folk och ett helt annat land så fort vårsolen tittar fram, trädens knoppar slår ut och temperaturen stiger till 15-gradersstreck. En annan typiskt svensk sak är nämligen att klä sig i shorts och t-shirt så fort snön smält.

Längtan efter sommar och värme slår över fullständigt i oss svenskar och vi betar oss nästan sydlandskt när våren och sommaren kommer. Lite vin och öl på balkongen en onsdagskväll, jobba vid datorn sittande på en gräsmatta i parken, glass mest hela tiden och exponerade vinterbleka kroppar är inga ovanliga företeelser i maj.

Jag hörde om en man som kom till Sverige för att göra en dokumentär om svenskarna och den svenska folksjäl. Han var här i flera månader, vintertid, och dokumentären blev en rätt dystert historia. Någon sa till honom att komma tillbaka på sommaren, och givetvis ändrades hans bild av Sverige och svenskarna dramatiskt.

”Vår kultur är en rimlig följd av hur våra förfäder tvingats leva för att kunna bygga det här landet åt oss, och vissa delar är säkert roligare än andra, men alla delar har fyllt en funktion.”

Vi får ofta frågan om vad som är svensk kultur och vad som är typiskt svenskt. Alla företeelser sägs ju komma utifrån, och ingenting alls är svenskt, enligt en del människor. Jag brukar beskriva svensk kultur som bestående av våra traditioner och sådant vi firar, sådant vi äter och dricker, de värderingar vi har och hur vi betar oss i vår vardag och mot andra människor. Och mycket av detta är förstås avhängigt det klimat vi lever i. Den mat vi äter på våra högtider är sådan som fanns att få tag på under årstiden, eller som kunde sparas fram till den årstiden.

Att plocka sju sorters blomster på midsommaraftons natt är rimligt, då det är en av de ljusaste nätterna på året, och därmed mindre farligt än annars. Jultraditioner med ljus i gran och fönster, tända lyktor och stjärnor har troligen vuxit fram då julen infaller under den mörkaste tiden på året. Saker och ting behöver inte ha funnits i Sverige sedan folkvandringstiden för att kunna räknas som svensk kultur. Kultur betyder odling, och det vi har odlat och förädlat och förändrat efter svenskars tycke, smak, vanor och klimat har blivit en del av vår kultur.

Redan Montesquieu utvecklade under 1700-talets första hälft tankar om hur folksjäl och kultur påverkades av klimatet, och kanske hade han också sina poänger. Jag kan tänka mig att man blir mer snål och försiktig och fokuserad på faktiska resultat om man måste hushålla med mat, dryck, ved och uppvärmt husrum större delen av året. Man jobbar förmodligen under dygnets alla ljusa timmar för att hinna med att skapa förutsättningarna för överlevnad i ett kargt och kallt klimat, så siesta är en otänkbar företeelse i Sverige.

Jag tycker inte att vi svenskar ska skämmas för vår ”tråkiga kultur”, som vissa företrädare för det svenska etablissemanget vill kalla den. Vår kultur är en rimlig följd av hur våra förfäder tvingats leva för att kunna bygga det här landet åt oss, och vissa delar är säkert roligare än andra, men alla delar har fyllt en funktion. Idag har vi lyxen att kunna välja att ta till oss av andra kulturers levnadssätt också, men min åsikt är att vi ska hedra de människor som haft vårt land före oss och minnas deras strävan och deras verk.

Dock är jag alltid svensk i själ och hjärta, även när jag tar ett glas vin en onsdagskväll i sommarvärmen på altanen. Det är då jag vilar upp mig inför den strävsamma vintern som kommer.

Stor valframgång för SD i Västra Götaland

Omvalet till regionfullmäktige i Västra Götaland blev en stor framgång för Sverigedemokraterna. Partiet ökar från 4,4 till 5,8 procent och erövrar därmed ytterligare två mandat, samtidigt som partiet behåller sin vågmästarställning mellan blocken.

DET POLITISKA AVSTAMPET i valrörelsen gjordes i regionfullmäktige den 12 april, då RF-gruppen debatterade tre SD-interpellationer. Språkfrågan, att alla vårdtagare ska ha rätt att få vård utförd av personal som behärskar det svenska språket, var den fråga som sedan drevs hårdast i valrörelsen.

– Valframgångarna har så klart flera orsaker, men avgörande är att kampanjen var ett välplanerat projekt i samarbete med riksorganisationen, berättar partiets gruppleddare Patrik Ehn.

Kvarts miljon SD-Kuriren

Partiets riksorganisation har delfinansierat det hushållsutskick som nådde regionens 750 000 hushåll innan valet. Partiets grafiker tog fram en folder till utskicket men har även producerat annonser och annat valmaterial.

Två partitjänstemän avdelades de två sista veckorna för att organisera skolbesök och torgmöten, och partiets ombudsmän i angränsande distrikt har hjälpt till liksom många idealister från när och fjärran. Även flera riksdagsmän har medverkat under kampanjen. Det tyngsta arbetet har dock partiets aktiva medlemmar i regionen stått för.

– Våra aktivister har delat ut inte mindre än en kvarts miljon exemplar av SD-Kurirens omvalsnummer. Denna fantastiska insats har bidragit till att väljarna fått stifta

Patrik Ehn intervjuar Jimmie Åkesson under ett valmöte. Foto: Thomas Karlsen

bekantskap med partiet och vår regionpolitik, konstaterar Patrik Ehn.

– Vi vet av erfarenhet att där vi delar ut vårt material får vi också ett bättre valresultat, tillägger gruppleddaren.

Välbevakade Jimmie-besök

Torgmöten hölls i flera större städer, och inomhusmöten med Jimmie Åkesson anordnades av kommunföreningarna i Falköping, Munkedal och Partille. Åkesson deltog även på ett antal studiebesök i regionens verksamhet tillsammans med lokala politiska företrädare.

– Vi såg till att Jimmies besök blev välbevakade av media, både tidningar, radio och TV. Hela valrörelsen var egentligen en stor medial framgång. Partiets företrädare har deltagit i fyra direktsända debatter i Sveriges Radio och i slutdebatten

i Sveriges Television. Dessutom har nästan alla regionens lokaltidningar skrivit om partiets politik, upplyser Patrik Ehn.

På många håll i regionen fick partiet ett riktigt genombrott. På Hisingen, där 135 000 göteborgare bor, blev SD tredje största parti med 7,6 procent av rösterna, och även i regionens andra stad Borås är SD nu tredje största parti med 6,7 procent. I Falköping, Munkedal och Lilla Edet nådde partiet hela 9 procent.

Regionfullmäktigegruppen kommer att bestå av sex män och tre kvinnor samt 15 ersättare ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

SD Örebro lyckades mobilisera väljarna

Förstanamn i SD Örebro är Daniel Edström. Foto: Jonas Millard

OMVALET I ÖREBROS NORDÖSTRA valkrets gick Sverigedemokraterna fram från 5,31 procent i valet den 19 september 2010 till omkring 5,6 procent. Det blev ungefär lika många röster som för åtta månader sedan, men eftersom valdeltagandet var lägre denna gång – cirka 62 procent – blev resul-

tatet i procent bättre.

– Valresultatet visar att vi lyckades bra med att mobilisera våra väljare, kommenterar Jonas Millard i SD Örebro.

Något som Jonas tror kan ha bidragit till det lyckade utfallet var att man gick ut med en lokal folder i området Vivalla:

– Där lyfte vi fram de problem som är förknippade med hög koncentration av invandrare och mångkultur som är utmärkande för Vivalla med flera liknande områden.

Något nytt mandat utöver de fyra som SD tidigare förfogade över i fullmäktige i Örebro blev det dock inte. Tvärtom förlorar man nu ett mandat, men inte som en följd av omvalet – David Kronlid valde att gå över från en plats i SD:s fullmäktigegrupp till att bli politisk vilde redan före valet. Kvar i SD-besättningen blir Daniel Edström, Jonas Millard och Jonas Spiik.

Det var Socialdemokraterna som förorsakade omvalet i Örebro

genom den av Mona Sahlin initierade mobilisering som gjorde, att överentusiastiska valarbetare i strid med vallagarna följde med invandrarväljare ända in till valbåsen och såg till att ”rätt” valsedlar lades i kuverten. Det var också Socialdemokraterna som lyckades bäst i omvalet genom att lägga beslag på 47 procent av rösterna.

Sosseframgången, vilken i media döpts till ”Juholteffekten”, gav en frammarsch med nära nio procent fram till 47. Uppgången inskränkte sig dock i antal röster räknat till 89. Om vänsterblocket skall kunna bilda majoritetsstyre i Örebro måste man likväl samarbeta med något alliansparti. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

SD satte fart på Klippans kommun:

Så fick barnen en ny lekplats i Stidsvig

Jens Leandersson (infälld) röjde med sina frågor till Klippans kommun vägen för en ny lekplats i Stidsvig. Foto: Johanna Banks

I augusti 2010, månaden före valet, så uppmärksammade Jens Leandersson (SD) kommunfullmäktige i Klippan på att lekplatsen i Stidsvig var i bedrövt skick. Trots att Plan- och bygglagen (PBL) ställer krav på underhåll av lekplatser så att olyckor kan förhindras hade kommunledningen inte brytt sig om att agera.

DAGEN EFTER ATT interpellationen lämnats in så fick de ansvariga tjänstemännen order om att agera. När SD-Kuriren talar med tjänstemän på kommunen så vill de först inte uttala sig, men efter en stund går de med på att uttala sig anonymt. Behovet av upprustning av lekplatsen i Stidsvig har länge varit allmänt känt, men andra saker har prioriterats istället, menar tjänstemännen. Men inför faktum att SD lyfte upp frågan precis i valtider blev det fart på ansvariga politiker, berättar tjänstemännen.

Sverigedemokraterna genom Jens Leandersson åberopade FN:s konvention om barns rättigheter

om att alla barn har rätt till lek i en stimulerande, trygg och lämplig miljö.

Med följande frågor så fick barnen i Stidsvig en ny lekplats:

- Avser Klippans kommun att upgradera lekredskapen vid lekplatsen i Stidsvig?
- Är underhållet verkligen gjort enligt de regler och förordningar som finns?
- Anses lekplatsen vara säker för barn att leka i utan risk för skador?

”Det är glädjande att se att vår politik och våra förslag genomförs. Det viktigaste är alltid att medborgarna och i det här fallet barnen får det bättre. Vårt uppdrag som politiker är att göra samhället bättre.”

Både föräldrar och barn i Stidsvig är väldigt glada över sin nya lekplats som blivit navet för barnfamiljer och deras barn. Jens Leandersson själv är nöjd med att Sverigedemokraterna betyder skillnad i vardagen för väljarna.

Jens Leandersson avslutar:

– Det är glädjande att se att vår politik och våra förslag genomförs, även om det sker utan att det framgår att Sverigedemokraterna som ligger bakom. Det viktigaste är alltid att medborgarna och i det här fallet barnen får det bättre. Vårt uppdrag som politiker är att göra samhället bättre. ■

Rickard Håkansson
Redaktionen

Så här eländigt såg det ut på lekplatsen före upprustningen.

ROBERT STENKVIST
ANALYSERAR

Ordning och reda i skolan – men ingen kadaverdisciplin

Sverigedemokraterna vill ha en likvärdig skola för alla Sveriges elever över hela landet. Vi vill också att skolan och lärarnas auktoritet höjs, samt att både respekt för den enskilde eleven och tydliga ramar präglar skoldagen. Vi vill också tydliggöra gränserna mellan skolans ansvar och föräldrarnas ansvar.

Det förekommer en ganska livlig diskussion om skolpolitiken bland våra politiker i riksdag och regering samt i våra medier. De flesta politiker vet att skolfrågan är en mycket viktig fråga för de stora väljargrupperna, speciellt de som har egna barn i skolan. Det är ju dessutom så att en bra och väl fungerande skola är en förutsättning för vår framtida välfärd. Har vi i framtiden en sämre utbildad befolkning än de nationer som vi vanligtvis konkurrerar med i näringslivet, så får det obönhörligt konsekvenser för våra barns välfärd.

Att den svenska skolan debatteras beror också på att den uppenbarligen har allvarliga problem. I den återkommande PISA-undersökningen så halkar vårt land hela tiden allt längre ned bland jämförbara länder prestationsmässigt. I PISA:s rapport 2009 (publicerad på Skolverkets hemsida) så står det så här.

”Huvudämnet denna gång är läsförståelse och de asiatiska länderna och Finland ligger i topp. Sverige, som under flera decennier också tillhört toppskiktet, placerar sig på 15e plats, vilket motsvarar en genomsnittlig OECD-nivå. Jämfört med PISA 2000, då läsförståelse också var huvudämne, har Sverige tappat 19 poäng. Försämringen gäller både låg- och högpresterande elever. Men det är de svagaste eleverna som tappat mest under tioårsperioden.”

Samtidigt som Sveriges kräftgång belyses i rapporten, så poängteras Finlands framgångar med sin skola. I Sverige har lärare och elever offentligt gett uttryck av en skola där svåra störningar i form av bråk, stök och våld ofta är förekommande inslag. Våra lärare får ägna alltmer tid åt att reda upp bråk och fostra sina elever, i stället för att ägna sig åt kunskapsförmedling och pedagogisk handledning.

Vissa lärare i grundskolan tvekar inte ens att framföra den obekväma åsikten, att lärarkåren numera har övertagit en stor del av föräldrarnas fostringsansvar. Vid den uppmärksammade våldtäkten i Bjästaskolan så påtalades skolans, lärarnas och Svenska kyrkans ansvar frekvent i media. Det var till och med lärarnas ansvar att eleverna trakasserades varandra på kvällstid med pappas dator. De enda som nämnde föräldraansvaret var enskilda invånare på den aktuella orten.

Vi sverigedemokrater menar att skolans problem är nära förknippade med samhällsutvecklingen i stort. Den PISA-undersökning vi

tidigare hänvisade till visar också att de redan svagare eleverna samt eleverna i våra problemförorter drar ned Sveriges resultat betydligt. Som ett bevis på tillståndet i våra problemförorter skrev den förra integrationsministern Nyamko Sabuni så här i DN (2007-07-11):

”Det brinner i de mest utsatta områdena – soptunnor, bilar, till och med skolor bränns ner. Det kastas stenar mot bussar, fast det är just bussarna som kan ta de unga bort därifrån. Räddningstjänsten trakasseras fast de är där för att skapa säkerhet och trygghet.”

En folktoppartistisk integrationsminister beskriver alltså en förfärande utveckling i våra nya etniska enklaver. Det mest förfärande är att de som tänder eld på våra skolor och bilar samt kastar sten på våra brandmän är skolungdomar. Vi måste på sikt införa en ansvarsfull immigrationspolitik, i annat fall kommer alla andra åtgärder vara utan effekt.

Även om en ansvarsfull immigrationspolitik inte löser några akuta problem (förutom att förhindra att problemen akut förvärras) så är det nödvändigt med en annan politik på detta område för att förhindra en kollaps av den svenska skolan i framtiden.

Vi sverigedemokrater vill också att skolan övergår i statlig regi, detta för att få en mer jämlik skola över hela landet. En annan bonus-effekt av en skola i statlig regi är att läraryrkets status höjs, vilket för oss till nästa punkt. Lärarnas och skolans auktoritet måste höjas genom en justerad lagstiftning. Skolornas sanktionsmöjligheter måste utökas och lärarnas möjligheter att styra i klassrummet likaså. Sverigedemokraterna skall under mandatperioden ta fram skarpa förslag på detta område. Vi måste också ta tag i den känsliga frågan om vad gränserna för föräldraansvaret går när det gäller eleverna i den svenska skolan. Skolan måste på ett adekvat sätt också kunna påtala föräldrarnas ansvar vid behov. I övrigt bör samverka med föräldrar premieras så mycket det går i adekvata frågor.

För att redan bemöta förmodad kritik: vi vill INTE ha tillbaka en skola som liknar den som framställs i filmen ”Hets” med Stig Järrel som Caligula, alltså en skola med kadaverdisciplin och lärarpennalism. Inför en oviss framtid måste vi fostra våra elever till självständigt tänkande, demokratiska medborgare. Eleverflytande, respekt och demokratiska arbetsformer präglar även den sverigedemokratiske skolan. Sverigedemokraterna vill lyfta fram både tydlighet och fasta ramar, samt respekt och demokratiskt inflytande för vårt uppväxande släkte.

Fotnot: PISA = Programme for International Student Assessment. ■

Robert Stenkvis

Snedvriden kvinnoosyn bakom våldtäkter

I början på april månad kunde vi i riksmidia läsa hur en av Sverigedemokraternas riksdagsmän, Thoralf Alfsson från Kalmar, bland annat anklagades för att sprida "rasistiska budskap" via sin blogg. I SVT sändes på bästa sändningstid ett nyhetsinslag där man lyfte fram två blogginslag skrivna av Alfsson som bevis för påståendet.

DET ENA. från maj 2008, skriver Alfsson följande: "Är det någon som är förvånad över att det är en Ahmed som igår häktades vid Kalmartingsrätt för ett dråpförsök i Kalmar den senaste helgen."

Detta som en kommentar till att en 19-årig asylsökande somalier dömts till fyra års fängelse och livstids utvisning som straff för att han försökt knivmörda en annan asylsökande. Den dömda heter för övrigt Ahmed i förnamn, om någon nu tror något annat.

Kraftigt överrepresenterade

I det andra inlägget, från september 2009, skriver Alfsson följande: "När det gäller just gruppvåldtäkter så handlar det nästan uteslutande om förövare med invandrarbakgrund eller utländsk härkomst. För att begå denna typ av brott måste förövarens människosyn och kvinnoosyn vara näst intill sjuklig. Det hittar man ytterst sällan hos några etniska svenskar men är betydligt vanligare hos män från vissa andra kulturer där jämlikhet mellan könen inte existerar."

Texten är en kommentar till att tre personer med invandrarbakgrund häktats misstänkta för engrov gruppvåldtäkt i Västervik tidigare samma år.

Det är alltså dessa båda påståenden som media anser vara upprörande och som dessutom skulle innebära att Thoralf Alfsson sprider ett rasistiskt budskap. Men, hur många gånger jag än läser dessa båda citat kan jag inte förstå vad som skulle vara rasistiskt i det som skrivs, även om jag själv kanske hade valt att uttrycka mig något anorlunda.

Alfssons påstående att vissa invandrargrupper är överrepresenterade, eller till och med kraftigt överrepresenterade, i vissa brottskategorier är känt sedan tidigare, vilket bland annat BRÅ konstaterat. Detta gäller inte minst gruppvåldtäkter. Thoralf Alfssons påståenden är därför rena fakta och har ingenting med rasism att göra.

Etnicitet utelämnas ofta

Att hitta färsk statistik och korrekt information om gruppvåldtäkter är däremot inte lätt. När gruppvåldtäkter uppmärksammas i media utelämnas ofta förövarnas etnicitet. Enligt Toni Demitz-Helin, i dag kriminolog och analytiker i City polismästardistrikt i Stockholm, verkar det dock vara så "att de flesta gruppvåldtäkter begås av folk med utländsk bakgrund och att deras offer överlag är svenska kvinnor." (Källa: Tidningen Svensk Polis nr. 6-2000)

I Jyllandsposten den 12 februari år 2000 står följande att läsa: "Det är i huvudsak män från östra Med-

elhavsområdet, som är överrepresenterade när det gäller gruppvåldtäkter [...] Men en detalj får den svenska offentligheten inte veta: att de misstänkta har utländska rötter, närmare bestämt rötter från Mellanöstern."

Och om vi går tillbaka till 1997 förklarar professor Hans Klette, att av de 24 män som dömdes för gruppvåldtäkt 1989-91 var 21 utländska medborgare. (Källa: DN den 3 juni 1997)

I BRÅ-rapporten "Statistik om gruppvåldtäkter" från år 2000, framgår det att 56,5 procent av de personer som var skäligen misstänkta fördelaktighet i en gruppvåldtäkt (i detta fall med två eller flera gärningsmän) under 1990-talet hade invandrarbakgrund. Av dessa 56,5 procent var 14,5 procent andra generationens invandrare och 42 procent utrikes födda.

Samtidigt ska vi komma ihåg att invandrarna enligt rapporten utgjorde 11 procent av befolkningen, vilket ger en mycket stor överrepresentation.

Det kan också vara på sin plats att informera om att Claes Nyström på spaningsroteln i Göteborg i GT den 16 augusti 2005, med anledning av en då uppmärksammas överfallsvåldtäkt i Göteborg, berättade att förövarna till dessa brott företrädesvis är just invandrare. Nyström väljer dessutom att kalla det inträffade "ett typiskt fall".

I programmet Efterlyst den 7 april 2010 konstaterar Leif GW Persson vidare att personer med utländsk härkomst är "kraftigt överrepresenterade" när gäller överfallsvåldtäkter. Alltså inte bara när vi talar om gruppvåldtäkter, utan även överfallsvåldtäkter med en gärningsman.

Rasistiska/kulturella motiv

Nu kanske vän av ordning menar att även svenskar utför dåd av detta slag, vilket naturligtvis är helt korrekt. Ett tydligt exempel på detta är den nyligen dömda serievåldtäktsmannen Niklas Eliason, som nyligen dömts skyldig till överfall och

Thoralf Alfsson skapade rubriker när han lyfte fram sanningen. Foto: Riksdagen

våldtäkter på totalt 15 kvinnor i Örebro åren 2005 till 2010.

Vidare skriver Thoralf Alfsson att människo- och kvinnoosyn hos gruppvåldtäktsmän är "näst intill sjuklig". Men, handen på hjärtat, hur många av oss tycker inte det? Och påståendet att denna människosyn är vanligare hos män "från

vissa andra kulturer" är inget annat än helt korrekt.

I DN den 11 februari år 2000, med anledning av den då uppmärksammas gruppvåldtäkten i Rissne, framkommer det att det mycket väl kan finnas rasistiska motiv bakom

I det mångkulturella Sverige får svenska flickor och kvinnor finna sig i att utsättas för sexuellt våld av utlänningar och förövare med invandrarbakgrund.

brott av detta slag och att kulturen tycks spela en avgörande roll för den snedvridna kvinnoosynen:

"Det är inte lika fel att våldta en svensk tjej som att våldta en arabisk tjej, säger Hamid. Den svenska tjejen får ju massor av hjälp efteråt, och hon har nog redan knullat. Men arabtjejen får problem med sin familj. För henne är det en stor skam att bli våldtagen. Det är viktigt att hon har kvar oskulden när hon gifter sig. [...] Det var ingen tillfällighet att det var en svenska som skändades i Rissne – det framgår tydligt av samtalet med Ali, Hamid, Abdallah och Richard. Alla fyra ser i någon mening ner på svenska flickor och hävdar att denna inställning är vanlig bland unga män med föräldrar som har invandrat till Sverige. [...] Det är alldeles för lätt att få en svensk hora... tjej, menar jag, säger Hamid och ler generat över sitt ordval. [...] Många invandrarkillar är ju med svenska tjejer när de är tonåringar. Men sen när de ska gifta sig tar de en riktig kvinna från sin egen kultur som inte har varit med någon kille. Så ska jag göra. Jag har inte så mycket respekt för svenska tjejer. Man kan säga att de blir sönderknullade."

Att förövarna ofta har muslimsk bakgrund när det gäller brott av detta slag, förklarar Jamie Glazov, filosofie doktor i historia, i den amerikanska tidskriften Front Page Magazine, med att muslimskt våld mot vantroga (ickemuslimer) mycket bygger på den kvinnoosyn, manssyn, sexualsyn och våldssyn som frodas i muslimska samhällen. Jag minns för övrigt också hur en då nyligen pensionerad brittisk fängelsedoktor vid namn Theodore Dalrymple, skrev följande på www.timesonline.co.uk den 30 juli 2005: "... tack vare deras [muslimernas] kulturella arv, är deras utnyttjande av kvinnor sys-

tematiskt snarare än osystematiskt vilket är fallet med vita och svarta."

Snedvriden kvinnoosyn

Den snedvridna kvinnoosynen blir inte minst tydlig i tidningen SOLO år 2000: "De väljer att sexuellt ut-

berusade så får de helt enkelt skylslas själva om de blir våldtagna. (Källa: <http://www.p4.no/story.aspx?id=272134>)

Samtidigt vill jag påminna om hur Folkpartiets dåvarande integrationstalesman Mauricio Rojas, på DN-debatt den 12 december 2005, med anledning av den då aktuella BRÅ-rapporten "Brott bland svenskar och invandrare", bland annat konstaterade att vissa invandrargruppers kraftiga överrepresentation vad gäller vissa brottsbrott på "invandrarernas sociokulturella arv". En rapport som för övrigt i allt väsentligt bekräftar resultaten från BRÅ-rapporten från 1996 kallad "Invandras och invandras barns brottslighet".

Fortsatta gruppvåldtäkter

Under tiden som jag håller på att sammanställa denna text, rapporterar media om en rad olika fall av gruppvåldtäkter.

■ Den 21 april rapporterar Upsala Nya Tidning att en vårdstuderande 19-åring åtalats för delaktighet i en gruppvåldtäkt i Uppsala för tre år sedan, då en 15-årig flicka släpades till ett skogsområde av flera okända män och gruppvåldtog. Man utelämnar dock att den åtalade gruppvåldtäktsmannen har invandrarbakgrund, troligen från Kosovo.

■ Den 28 april rapporterar Politiskt Inkorrekt om två somaliska ungdomar, 16 och 18 år gamla, som dömts till ungdomsvård respektive fängelse efter att ha gruppvåldtagit en kvinna som "däckt" på en fest. Kvinnan våldtogts både vaginalt och analt.

■ Den 4 maj rapporterar Länstidningen Östersund om en kvinna som våldtagits "om och om igen" i en lägenhet i Östersund av två män för två månader sedan. Man utelämnar dock att de två gruppvåldtäktsmännen kom från Afrika, varav en från Sudan.

■ Göteborgs-Posten rapporterar den 5 maj om en morddömd 19-åring som tillsammans med en 22-årig kamrat, under en permission i december ifjol, utsatte en flicka i högstadieåldern för en gruppvåldtäkt, ellersom man skriver "diverse grova sexuella övergrepp på en toalett". Man utelämnar dock att 19-åringen har invandrarbakgrund, vilket för övrigt den 22-åriga kamraten också har.

Thoralf Alfsson har rätt

Samtidigt vill jag lyfta fram vad Jennie Zetterström, pressekreterare på BRÅ, säger till Västervikstidningen den 12 april i år: "Thoralf Alfsson har rätt i att personer med invandrarbakgrund är överrepresenterade när det gäller sexualbrott i den senaste undersökningen som BRÅ gjort"

Så vad är då problemet? Kan någon vara så vänlig att förklara. ■

Richard Jomshof
Redaktionen

Intervju med Jan Olof Bengtsson:

SD har förändrat hela det politiska debattklimatet

Att gå med i Sverigedemokraterna var för den konservativa debattören och akademiker Jan Olof Bengtsson, Stockholm inte något stort steg.

– Det var inte jag som ändrade mina åsikter, framhåller han. Det var det partipolitiska landskapet som ändrade sig. Enligt Jan Olof har SD så här långt i riksdagen skött sig fullt tillfredsställande.

JAN OLOF BENGTTSSON har gjort sig känd som en av landets mest välskrivande och läsbara konservativa debattörer. Redaktionen på SD-Kuriren är därför glad över att Jan Olof, som strax före jul på sin blogg meddelade att han gått med i Sverigedemokraterna, lovat medverka i tidningen framöver. Tvivelsutan har Jan Olof Bengtsson med sin vassa penna och akademiska bakgrund en hel del att tillföra såväl SD-K som SD i stort.

Jan Olof Bengtsson är född 1960 och har medverkat i en rad svenska och utländska publikationer, akademiska och andra, sedan mitten av 1980-talet. Bland annat har han skrivit i Svenska Dagbladet och Axxess. Jan Olof har vidare en doktorsexamen från Oxford, har föreläst vid City-universitetet i Stockholm och undervisar i idé- och lärdoms historia i Lund.

Den amerikanska filosofiska tidskriften *The Pluralist* ägnade härom året ett temanummer åt Jan Olof Bengtssons bok *The Worldview of Personalism: Origins and Early Development* som utgavs av Oxford University Press 2006. Jag har bitt att få ställa några frågor till honom. **Berätta så kort du kan om din bakgrund – uppväxt, utbildning, yrkesval, forskning, bostadsort, resor, intressen, familj!**

– Jag är stockholmare, uppväxt i Bromma. Där bodde också min kulturkonservative morfar och socialdemokratiska farfar, som båda har påverkat mig mycket. Vid 70-talets slut var uppgörelsen i Europa med marxismen, '68 och sovjettotalitarismen viktig för mig. Men jag fann både de politiska och de filosofiska alternativen ytliga och otillräckliga.

Jan Olofs första universitetsämne blev litteraturhistoria, men senare blev idéhistoria huvudämne. Han var också intresserad av andlighet och jämförande religionsstudium och läste därför även religionsvetenskap.

– Men den viktigaste läsningen var den extrakurrikulära som jag själv kompletterade med. Jag älskade antikvariaten, där den sjunkna kontinenten av den svenska humanistiska kulturens guldålder under 1800-talet och första hälften av 1900-talet fortfarande var lätt tillgänglig. Även konservativa tänkare som den tidigare socialdemokraten Tage Lindbom och Claes Ryn, och utländska, i Sverige ännu inte representerade intellektuella strömningar, var viktigare för mig än universitetet.

Jan Olof säger sig också ha haft utbyte av de formella studierna men var inte självklart inriktad på en akademisk karriär. Han föreläs-

Jan Olof Bengtsson, blivande medarbetare i SD-Kuriren, är en internationellt erkänd akademiker och skicklig skribent med en konservativ grundsyn. Foto: Privat

te bland annat vid Timbros evenemang, deltog i paneler om religionsdialog i kyrkan, ledde studiecirkel i humanistiska ämnen samt skrev artiklar. Jan Olof fortsätter berätta om sina akademiska studier:

”Det var inte jag som ändrade mina åsikter. Det var det partipolitiska landskapet som ändrade sig. Att gå med i SD var inte något stort steg.”

– Men efter att Svante Nordin, vår främste filosofihistoriker, skrivit positivt i Svenska Dagbladet om en av artiklarna, och vi träffats när han höll ett föredrag i Stockholm, började jag forska hos honom i Lund. Eftersom det också fanns intresse för mitt arbete utomlands, flyttade jag efter några år, med hans goda minne, forskningen till Oxford. Reser gör jag sedan länge mest för att medverka vid internationella konferenser, men jag brukar försöka lägga in lite semester i anslutning till dem. Jag bor i Stockholms innerstad.

När gick du med i Sverigedemokraterna och varför?

– Strax före jul förra året. Jag måste erkänna att jag knappt kände till SD innan den nuvarande partiledningen tog över. Det var inte jag som ändrade mina åsikter. Det var det partipolitiska landskapet som ändrade sig. Att gå med i SD var inte något stort steg.

Vad anser du dig kunna tillföra partiet?

– Jag gick med för att visa mitt allmänna stöd och få bättre information. Jag har inte tänkt i termer av något särskilt engagemang, men låt mig säga följande: Ett stort problem är den uppfattning folk har om vilka Sverigedemokraterna är. Inte bara inom borgerligheten utan vänstern

anstränger man sig att med starka ord markera ett socialt avstånd.

Jan Olof Bengtsson finner detta osympatiskt och tror att det delvis är missvisande. Men han kan förstå att även sådana som med hänsyn till sina åsikter borde engagera sig i partiet tvekar, eftersom de inte vill försvinna in i vad de ser som en sluten, isolerad, misstänksam bunkersekt.

– Det är ju inget mysterium att partiet uppvisar sådana drag, fortsätter Jan Olof, och jag respekterar verkligen alla som arbetat vidare under åren trots orättvis svartmålning och antidemokratiskt hot och våld. Men nu är det väl nödvändigt att gå vidare? Det är signifikativt att du är den ende sverigedemokrat jag träffat. Därför svarar jag att jag skulle vilja tillföra mer normalisering, brobyggande, öppning, kontaktytor, avspänning.

Jan Olof kompletterar:

– Sedan kanske också, beroende på vilket intresse som finns, någon fördjupning och precisering av ideologin på en del punkter, utifrån de filosofiska och humanistiska traditioner jag ägnat mig åt. Vissa historiska analyser, referenser och perspektiv. I sådant ljus har jag ju redan tidigare debatterat många frågor.

Hur har reaktionerna över din övergång till SD varit bland konservativt likasinnade inom exempelvis Tradition & Fason och Konservativt Forum?

– Äldre och närmare vänner och likasinnade respekterar den, naturligt nog. När det gäller T&F och KF tycker jag de i flera frågor nu närmast sig SD, även om de kommer fortsätta peka på ekonomisk-politiska skillnader. De är i alla fall relativa ljuspunkter. Mindre likasinnade mumlar fortfarande som våra motståndare föreskriver. Men det går nog över. De vinner ju inte debatten, och de måste ju se att M och KD framstår som alltmer kuriöst provinsiella. Att också de måste ändra sig och följa efter, såsom sker i övriga Europa.

Jan Olof Bengtsson hoppas att

hans eget partival kan mana till efterföljd inom kategorin konservativa intellektuella men menar, att de socialpsykologiska hindren ännu står i vägen.

– Vad man däremot ser nu är hur plötsligt mängder av borgerliga skribenter och politiker framträder som, om inte konservativa intellektuella, så i alla fall konservativa. De vill visa att det minsann finns en verklig konservatism i Sverige, och därmed hålla kvar väljare hos M och KD. Detta är nytt, i denna omfattning. Och utan tvekan en reaktion på SD:s anspråk på att i högre grad rädda vad som kan och bör räddas av konservatismen.

Med nuvarande partiledningar, anser Jan Olof, kommer dessa skribenter och politiker ändå att förbli marginella.

– Och att starta ett nytt högerparti, som några drömmer om, är antagligen utsiktslöst. Jag tror SD:s försök att delvis överskrida den gamla vänster-höger-skalan är vägen framåt, den nyskapande traditionen vår tid behöver.

Har du tidigare varit engagerad i något parti? Vilka partier har du röstat på?

– Jag har röstat på och även varit medlem i både M och KD. Jag har föreläst för dem och medverkat i deras tidningar och tidskrifter. Men utöver det har jag aldrig förmått engagera mig. Jag var alltid halvhjärtad. Kände mig inte riktigt hemma. Dessutom rörde de sig allt längre bort från mig. I valet till Eu-

Den amerikanska tidskriften *The Pluralist* hade ett temanummer om Jan Olof Bengtssons bok.

ropaparlamentet 2004 röstade jag på Junilistan. Första gången jag röstade på SD var i valet till Europaparlamentet 2009.

Vilken/vilka är dina hjärtefrågor? Finns det någon fråga som du skulle önska att SD borde driva som man inte driver nu?

– Jag är intresserad av många frågor och tycker det är viktigt att få bort partiets ensidiga framtoning. Hjärtat tillhör, kanske i ovanligt grad, helhetsprofilen snarare än någon enskild fråga framför andra. De ideologiska grundpelarna, och förhållandet mellan dem. Jag bestrider att programmet är ett populistiskt

potpurri av motsägande positioner i enskilda frågor. Det är till fördel för arbetet med varje fråga att man filosofiskt och historiskt förstår den åskådningens konsekvenser i partiets själva grundkonception.

På frågan om vad som borde drivas hårdare svarar Jan Olof Bengtsson på följande sätt:

– Motståndet mot otillbörliga politiskt korrekta inskränkningar i yttrande- och åsiktsfriheten, som strider mot vår grundlag och urgamla frihetstradition såväl som mot centrala moment i hela den västerländska rättstraditionen, borde drivas hårdare. Här lever sovjettotalitarismen vidare.

Hur tycker du slutligen SD har skött sig i riksdagen så här långt?

– Fullt tillfredsställande under de givna förutsättningarna. Jag tycker man i någon mån redan har förändrat hela det politiska debattklimatet, även utanför riksdagen. Men låt mig nämna Åkesson och Almqvist generellt, Jomshof om skolan, Karlsson om genusterrorn, Ekeröth om grundlagen.

”Motståndet mot otillbörliga politiskt korrekta inskränkningar i yttrande- och åsiktsfriheten, som strider mot vår grundlag och urgamla frihetstradition såväl som mot centrala moment i hela den västerländska rättstraditionen, borde drivas hårdare. Här lever sovjettotalitarismen vidare.”

Jan Olof kommer sedan in på utrikespolitiken, där han backar upp partilinjen till skillnad från min egen något annorlunda utsyn som till dels beror på min tendens till ett proamerikanskt-aktivistiskt, neo-konservativt synsätt i vissa frågor:

– Och, om du ursäktar, Söder och Jansson om Libyen. Jag vet att du avviker från partilinjen där. Det gör jag också i några andra frågor. Men detta ger mig anledning att säga att det finns områden där jag tycker man inte bör frukta vital intern debatt. En sådan är oundviklig på vägen mot att bli framtidens stora parti. Och den går att förena med fast ledning och sammanhållning. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

Några intryck från en helt vanlig dag

Från vänster Bengt Malmberg, Martin Kinnunen och Mikael Valtersson i glatt samspråk.

Louise Erixon, särbo med Jimmie Åkesson och sekreterare hos Björn Söder, i arbete.

Tisdagen den 3 maj hände inte särskilt mycket av allmänpolitiskt intresse i Sveriges riksdag. Därför hade undertecknad och Photo2bes fotograf bestämt, att just den dagen skulle vi göra ett riksdagsreportage med tonvikt på bilderna. Meningen skulle vara att dokumentera Sverigedemokraternas oglamourösa vardagsslit i syfte att göra Sverige till ett litet bättre land att leva i.

DET EXISTERAR EN myt om att den sverigedemokratiska riksdagsgruppen med ledargarnityret i spetsen fjärrmat sig från partiet i övrigt. Lever i sus och dus på sina feta riksdagslöner och festar loss på gräsröternas bekostnad.

Sanningen är en helt annan. En liten inblick i vad det egentligen är fråga om får jag då jag träffar partiets säkerhetschef Bengt Malmberg, som var med från början efter valet den 19 september 2010.

– Den första tiden i riksdagen var kaotisk, berättar Bengt. Ett gäng på 20 nyvalda riksdagsledamöter samt ett mindre antal partiaktiva, av vilka de flesta aldrig satt sin fot i riksdagen tidigare, skulle från ingenting bygga upp en fungerande riksdagsorganisation. I början sprang folk omkring som yra höns på de två våningar riksdagskansliet är inrymt i.

”I dag är det lugnt här, men i morgon lär det bli mer liv då partiet håller presskonferens om vårens budgetmotion. Men det finns alltid något att göra. Just nu håller jag på med att utforma SDU:s nya program i 13 avsnitt.”

Bara att hitta i riksdagskomplexets otaliga korridorer och gångar ställer betydande krav på lokalsinne och orienteringsförmåga. Det skulle inte förvåna mig om fler än en SD:are sprang vilse den första, något förvirrande tiden. Det är egentligen först nu, i början av sommaren dryga halvåret efter intaget i riksdagen, som partiledare Jimmie Åkesson, partisekreterare/gruppledare Björn Söder, kanslichef Mikael Valtersson och andra nyckelpersoner börjar få ett grepp över helheten, om man får tro Bengt Malmberg.

När jag och fotografen anländer till riksdagskansliet ligger korridorerna nästan spöklikt öde. Tystnaden bryts då och då av avlägsna röster som kommer från de tjäns-

terum som befolkas av riksdagsledamöter, politiska sekreterare och tjänstemän. Den förste jag träffar på är unge William Hahne, som arbetar i partiets pressekretariat.

– I dag är det lugnt här, säger William, men i morgon lär det bli mer liv då partiet håller presskonferens om vårens budgetmotion. Men det finns alltid något att göra. Just nu håller jag på med att utforma SDU:s nya program i 13 avsnitt.

Vi tar sedan ett snack med den välkände riksdagsledamöten Richard Jomshof, även SD-Kurirens ansvarige utgivare, som ber om ursäkt för att det är så pass tomt på riksdagskansliet. Jag förklarar för Richard att det inte behövs någon ursäkt, det passar mig och fotogra-

fen från Photo2be förträffligt att det är som det är. Det ger oss utmärkta möjligheter att göra det vi kommit hit för att göra - att spegla de riksdagsanställdas vardag.

”Bara att hitta i riksdagskomplexets otaliga korridorer och gångar ställer betydande krav på lokalsinne och orienteringsförmåga. Det skulle inte förvåna mig om fler än en

SD:are sprang vilse den första, något förvirrande tiden.”

Sedan jag och ”plåtslagaren” lufsat runt i korridorerna och besökt ett antal rum i kansliets två våningar är det dags för lunch. Till riksdagens lunchmatsal, med vacker utsikt över Stockholms ström, kommer man genom att förflytta sig via ett antal gångar, korridorer och rulltrappor. Om det var lugnt i riksdagskansliet så är här liv och rörelse så det förslår!

Bland lunchgästerna igenkänns några välkända politikerfejs, däribland ett tillhörande statsrådet Mats Odell från KD, ett annat som innehas av vänsterpartistiska riksdagsle-

Under ett gruppmöte kan det gå hektiskt till. Här igenkänns från vänster politiske sekreteraren Joakim Larsson, riksdagsledamöterna Sven-Olof Sällström och Margareta Sandstedt samt Louise Erixon.

med Sverigedemokraterna i riksdagen

Svenne Sällström och riksdagsmannakollegan Tony Wiklander tycks ha trevligt tillsammans.

Nöjda med maten tycks riksdagsledamoten Julia Kronlid och politiske sekreteraren Christian Staaf vara.

damoten Josefin Brink och ett tredje i form av Carl B. Hamilton (FP). Efter att ha beställt mat sätter vi oss till bords – jag, Richard, fotografen samt riksdagsman Kent Ekeröth. Säkerhetschef Bengt Malmberg och riksdagsman Josef Fransson tillstöter.

Vi småpratar om socialdemokratiska partisekreteraren Carin Jämtins senaste snilleförslag, att införa en muslimsk helgdag i Sverige. Samma Jämtin, då oppositionsborgarråd i Stockholm, som i valrörelsen definitivt sänkte sossarnas hopp om maktövertagande i huvudstaden genom sitt förslag om butlers i tunnelbanan. För att vända på det bekanta talesättet: med sådana fiender behöver man inga vänner...

*”På första sidan i ett stort blädderblock finns den något kryptiska texten: **KLOCKAN 16:00 I DAG KOMMER FISK-PETTER. Kanske någon hemlig politisk kod? Mysteriet får sin lösning genom upplysningen, att texten helt enkelt syftar på akvarieskötarens förestående ankomst.**”*

elever från en besökande skola in i matsalen.

Och ja, riksdagens hemlagade hamburgare smakade riktigt gott.

Efter lunch väntar en genomgång i övre kanslivåningens samlingsrum inför morgondagens presskonferens om vårbudgetmotionen. På första sidan i ett stort blädderblock finns den något kryptiska texten: **KLOCKAN 16:00 I DAG KOMMER FISK-PETTER.** Kanske någon hemlig politisk kod? Mysteriet får sin lösning genom upplysningen, att texten helt enkelt syftar på akvarieskötarens förestående ankomst.

Genomgången leds av SD:s ekonomisk-politiska talesman Johnny Skalin som har sällskap av utbildningsutskottets Richard Jomshof och arbetsmarknadsutskottets Sven-Olof Sällström., det vill säga de personer som skall möta pressen. Pressansvarige Martin Kinnunen är också med. På plats finns även politiska sekreterarna Paula Bieler och Oscar Sjöstedt, utrustade med bärbara datorer. Här finslipas upplägg och argument inför pressträffen, vilken direktsändes i SVT dagen därpå och gav SD en hel del uppmärksamhet.

I slutet av arbetsdagen följer ett gruppmöte med deltagande av partiets samtliga närvarande parlamentariker. Dock med undantag för Jimmie Åkesson och Björn Söder, vilka är nere i Västra Götaland och kampanjar inför omvalet den 15 maj.

Sår här kan alltså en vanlig dag på Sverigedemokraternas riksdagskänli te sig. Glamouröst? Döm själva.

Alla foton: Photo2be

Tommy Hansson
Chefredaktör

Till lunchgästerna sällar sig så småningom även riksdagsledamoten Julia Kronlid, nyligen tillbaka i riksdagen efter ett halvårs mammaledighet (Stellan Bojerud ersatte) samt politiske sekreteraren Christian Staaf. Just när vi skall resa oss och gå väller en till synes ändlös rad med

Politiska sekreteraren Paula Bieler ler mot kameran, medan riksdagsledamöterna Kent Ekeröth, Lars Isovaara och Carina Herrstedt (nedre bilden) har allvarigare miner.

Vårbudgetmotionen lanserad:

SD föreslår 6,5 miljarder till välfärdssatsningar

Onsdagen den 4 maj presenterade Sverigedemokraternas ekonomisk-politiska talesperson, Johnny Skalin, ackompanjerad av Sven-Olof Sällström och Richard Jomshof, partiets språkrör i arbetsmarknads- och utbildningsfrågor, Sverigedemokraternas vårbudgetmotion för 2011 i riksdagens presscenter. Johnny Skalin sammanfattar nedan budgetförslagets innehåll.

UTMÄRKANDE I BUDGETEN är i första hand att det genomgående visas, att det inte behöver finnas någon motsättning mellan ekonomisk tillväxt och sysselsättningskapande åtgärder å den ena sidan och allmän välfärd, trygghet och socialt ansvarstagande å den andra sidan.

Detta genom att våga göra de prioriteringar som krävs, dels för att göra människor anställningsbara, men också för att inte fortsätta fylla på ett befintligt överutbud av arbetskraft.

Stärka välfärden

Budgetmotionen, med titeln "Välfärdssatsning med utbildning och arbetsmarknad i fokus", handlar med andra ord i huvudsak om att stärka välfärden samt om att föreslå en rad åtgärder för att öka matchningen på arbetsmarknaden, så att företag och organisationer lättare kan finna arbetskraft med lämpliga kvalifikationer.

Utgångspunkten för det är att trots en ökande mängd lediga arbeten, så har företagen i många fall likväl svårt att rekrytera personal och

inte ens om regeringens optimistiska prognoser infrias, så kommer de nära 700 000 inskrivna på arbetsförmedlingen att halveras. För att komma tillrätta med de strukturella problemen på arbetsmarknaden bedöms det i vårmotionen därför att arbetsutbudet - som inte minst fylls på med en arbetskraftsinvandring där bara drygt var femte innehar högre utbildning - måste minska, samtidigt som den tillgängliga arbetskraften måste göras anställningsbar.

För att åstadkomma detta presenteras en rad åtgärder, såsom en initierad miljardsatsning på att höja kvaliteten inom den högre utbildningen med fokus på fler lärarledda lektioner, en satsning på 1,5 miljarder över en treårsperiod för att stärka yrkeshögskolans möjligheter att - så som den själv har begärt - skapa fler yrkesutbildningar.

Samt en satsning på unga lärlingar med en helt slopad arbetsgivaravgift för de arbetsgivare som väljer att satsa på denna form av anställningsform.

Ett levande kulturarv

Vidare föreslås ett förstärkande av A-kassan så att arbetslösa inte av ekonomiska skäl, för att kunna klara löpande hushållsutgifter, tvingas ta arbeten de är underkvalificerade för. Vidare höjs undantagsreglerna från två till fem för att ge både företag och arbets sökande större möjligheter att anpassa sig till flexibla förhållanden, arbetsgivaravgiften för de tio först anställda sänks och starta-egget-bidraget höjs, liksom även stödet till forskning och utveckling.

Utöver dessa satsningar föreslås

Budgetmotionen handlar enligt Johnny Skalin i huvudsak om att stärka välfärden samt om att få en bättre matchning på arbetsmarknaden. Foto: Photo2be

även en rad satsningar inom grundskolan för att eleverna redan i ett tidigt skede skall ges bättre möjligheter att klara sin utbildning. Anslag riktas också mot att stärka Komvux, för att därigenom både ge människor en andra chans och en möjlighet till ett livslångt lärande.

Dessa satsningar kombineras därefter med satsningar på rättsväsendet, på ett levande kulturarv, på försvaret och inte minst på välfärden. Sammanlagt 6,5 miljarder kronor avsätts till välfärdssatsningar med satsningar inte minst på sjuka, äldre och barnfamiljer - utöver en akut- och tillgänglighetsmiljard

med bland annat en akutvårdsgaranti och tidigare upptäckt av allvarliga sjukdomar samt 10,5 miljarder kronor till att jämna ut skatten mellan löntagare och pensionärer.

Ansvarsfull invandringspolitik

Totalt anslås i budgeten ökade utgifter på 28 miljarder kronor, varav 23 miljarder kronor finansieras genom det prognosticerat ökade reformutrymme den växande ekonomin ger. Utöver detta räknas ungefär 10 miljarder kronor vardera hem genom en ansvarsfullt bedriven invandringspolitik och en biståndspolitik anpassad efter FN:s rekommende-

rade nivå om 0,7 procent av BNI, vilket sammantaget ger ett överskjutande reformutrymme om 15 miljarder kronor.

Besked om hur det resterande utrymmet ska prioriteras tillkännages i den kommande höstbudgetmotionen.

Johnny Skalin

Ekonomisk-politisk talesman

Fotnot: Vårmotionen finns för den intresserade i sin helhet att hämta hem via partiets hemsida.

RICKARDS RUTA

Centerns kris:
Skall man fortsätta vara storstadsparti eller landsbygdsparti ?

- Försök odla potatis på Stureplan din jävel ...

Möjlig rättsröta i svensk kommun:

Torgerds invandrargrannar fick göra som de ville

En del av intilliggande tomts mur rasade efter markförhöjningen och utsatte Torgerds dotter och barnbarn för livsfara. Foto: Privat

-Jag har ju inte gjort något fel. Det är tekniska förvaltningen som talat om för mig var huset skall ligga.

Det säger Torgerd Gustavsson, som i januari 2001 köpte en tomt för 300 000 kronor av Botkyrka kommun och glad i hågen lät bygga ett vackert, blåmålat hus på tomten. Tio år senare står hon utan både hus och tomt men med skulder upp över öronen.

DET VAR DEN 27 MARS 2002 Torgerds prydliga hus i områdets Vretarna i Tumbastod inflyttningsklart. Huset hade uppförts på den plats Botkyrka kommuns tekniska förvaltning efter föregående mätningar hade anvisat.

Torgerd Gustavsson i sin nuvarande enrummare med några av de dokument som vittnar om hennes ansträngningar att få rättvisa. Foto: Tommy Hansson

– Problemen började när personer av assyrisk/syriansk härkomst köpte tomten intill och började bygga en vit, palatsliknande villa, säger Torgerd till SD-Kurirens reporter. De tilläts göra en markförhöjning om 3,10 meter och tog då en meter av min tomt. Det innebar att min utsikt åt det hållet blev en vägg. Det märkliga är att inget grannhörande skedde.

Mordhot och intrång

Torgerd Gustavsson anförtrödde sina bekymmer till kommunens byggnadsnämnd, vilken dock inte visade mycket förståelse:

– Nej, i stället tyckte man synd om mina grannar, som ju kom från "kriagsdrabbade länder" och därför skulle visas särskild förståelse. De fick tydligen göra precis som de ville. Jag fick inte ens yttra mig om deras markförhöjelse som förstörde min utsikt.

Med tiden började Torgerd utsättas för trakasserier av allehanda slag: mordhot, krossade fönsterutor, förstörda fönsterkarmar, intrång i huset. Torgerd Gustavsson tolkar det som att det var hennes nya grannar som ville få bort henne från tomten, eftersom personer med likartad etnisk bakgrund ville köpa hennes hus.

– Jag polisanmälde trakasserierna flera gånger, berättar Torgerd, men ärendena blev nedlagda på grund av brist på bevis. Ändå visade jag polisen de skador som uppkom i samband med inbrott i mitt hus.

Fick nog

Till slut hade Torgerd Gustavsson fått nog, Hon bestämde sig därför för att sälja huset. Efter ett halvårs förhandlingar med kommunala myndigheter fick hon ut 2 800 000 kronor och använde pengarna till att köpa en lägenhet för 835 000. Denna visade sig dock vara svårt nedsliten, varför Torgerd flyttade till en mindre lägenhet om 44 kvadratmeter efter att ha sålt den förra.

– Det här betraktar jag bara som en nödlösning, jag vill egentligen ha egen tomt och hus, säger hon med eftertryck.

Till saken hör att Torgerd "under resans gång" stämde Botkyrka kommun på grund av att man enligt hennes mening lätit grannarna husera fritt utan hänsyn till lagar och bestämmelser. Således krävde hon att kommunen till henne skulle utbetala 450 000 kronor i skadestånd plus ränta. Då hade hon redan framställt sin sak för Länsstyrelsen och Länsrätten och upplever sig ha fått rätt i sak, men ingenting hände.

– Men kommunen vann målet i Södertörns tingsrätt i Flemingsberg och jag tvingas betala både rättegångskostnader och advokatarvoden, suckar Torgerd uppgivet. Och hovrätten vägrade ta upp mitt överklagande.

Aldrig någon chans

Torgerd Gustavsson är också missnöjd med de försvarare – varav en kvinna med syriansk bakgrund – hon fick. Den som kom därefter, Rolf Klingfors, lät henne inte framföra de argument eller framlägga de dokument hon ville inför rätten.

När man hör Torgerd Gustavsson berätta om sina prövningar och tar del av relevanta ritningar och dokument slås man av tanken, att den här kvinnan aldrig fick någon reell chans mot en kommun och ett rättssystem som – sannolikt på politiskt korrekta grunder – valde att favorisera en motpart med invandrarbakgrund. Hon anser sig utsatt för vad hon kallar rättsröta.

– Om det hade gällt svenskar så är jag övertygad om att de hade fått riva hela bygget, säger Torgerd med eftertryck. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

Utomstående expert ger Torgerd Gustavsson rätt

Följande yttrande från en utomstående expert – Gunnar Axelsson, AB Styrhytten i Södertälje – ger Torgerd Gustavsson rätt i konflikten med grannarna. Tingsrätten tog emellertid ingen notis om yttrandet.

"Sammanfattningsvis är höjdlägena mellan Långan 3 och Långan 4 provocerande och saknar till synes den rimlighet som skall styra den anpassning till verkligheten som

en myndighet måste eftersträva och besitta. Än mer klandervärt synes det vara att inget grannyttrande har avkrävts av bygglovsmyndigheten innan beslut fattats.

Sammanfattningsvis bör nämnas den mycket eländiga sociala situationen som uppstått för ägaren till Långan 3, som såsom ensamstående känner sin investering i boendet som en stor tragedi p g a grannens höjdintrång." ■

STELLAN BOJERUD KOMMENTERAR

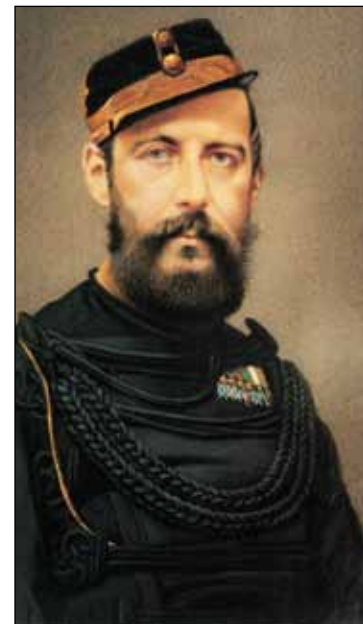
Land skall med lag byggas

LAND SKALL MED LAG byggas – så löd det inte särskilt muntra valspråk som konung Carl XV valt. Men ack så viktigt. Lag stiftas i Sverige av ett samhällsorgan, som tillsetts efter allmänna val vart fjärde år och som kallas Sveriges riksdag.

Sveriges riksdag har i vederbörlig ordning stiftat en utlänningslag, som bland annat reglerar invandring till vårt land. De som enligt denna lag inte har rätt att vistas i Sverige kallas illegala invandrare – eller? Kallas de istället för "papperslösa" får de likväl inte laglig rätt att vistas i Sverige, utan blott att sätta barnen i kostnadsfri (för dem, alltså – inte kostnadsfri för skattebetalarna) skola och söka kostnadsfri sjukvård och tandvård (näja – en kännbar egenavgift på sådär 50 kronor) samt starta eget företag i Sverige.

Ja, Du läste rätt. Har jag fattat de nya signalerna rätt så har den som inte har rätt att vistas i Sverige rätt till att driva företag här i landet. Är det verkligen så? Är det rätt?

Vem betalar? Det går bra för Sverige! Vi har råd att vara humana och generösa! OK! För en tid sedan skrevs jag ut från hjärtkliniken på Karolinska sjukhuset såsom

"Land skall med lag byggas". Så löd konung Carl XV:s (1826-72) inte särskilt muntra, men ack så viktiga, valspråk. Bild: Free Photos.

till den fysiska hälsan någorlunda förbättrad. Men var fanns mitt frukostägg? Var har mitt frukostägg hållit hus sedan jag åkte in på sjukhuset? Va, har ni inte råd att ge en 66-årig hjärtpatient ett frukostägg?

Det går bra för Sverige! Vi har råd att vara humana och generösa! Hur kan ni främlingsfientliga rasister ha mage att ställa grupp mot grupp? Där sitter ni och lever på pensionsbidrag utan att arbeta en sekund och fattar inte att invandring är nödvändig för att det skall

finnas någon som kan torka er pensionärer i röven. Ni förstår inte att ökad invandring är Sveriges framtid och att ni levande fossiler är på väg ut ur tiden och inget att bry sig om. Det enda ni klarar av är att vara otacksamma över att samhället utan motpresstation ger er rikliga bidrag i form av pensioner och så stönar ni över era futtiga frukostägg.

Till att börja med kan vi använda utlänningslagen som dasspapper. Sedan kan vi övergå till det "papperslösa samhället" och till använda TV-licenser för ändamålet. Den som inte har TV-licens är ju uppenbart i det avseendet papperslös. Att åka kollektivt utan biljett går bra. Man reser ju i så fall bara papperslöst.

"Men var fanns mitt frukostägg? Var har mitt frukostägg hållit hus sedan jag åkte in på sjukhuset? Va, har ni inte råd att ge en 66-årig hjärtpatient ett frukostägg? Det går bra för Sverige!"

Men skämt åsido. Varje gång någon bannar Dig med åberopande av lagen, så kan du ju lugnt ställa en motfråga: Så du menar att just den lagen skall respekteras? Det kände jag inte till. Känner de övriga papperslösa till det?

Men hur skall det nu gå till i praktiken? Innebär detta att en "papperslös" (före detta illegal invandrare) som fått sitt barn placerat i skola sitter bättre till än den som endast har permanent uppehållstillstånd (PUT) och får betala för sjukvård i likhet med svensk medborgare?

Det finns endast ett svar på regeringens avskaffande av laglydnad i Sverige, nämligen att laglösande människor födda utomlands och i Sverige sluter sig samman för att återuppbygga ett rättvist samhälle. Denna strävan skall naturligtvis ske på laglig väg – dock med vaksamt beaktande av hur gällande lagar framöver kommer att fortlöpande urholkas. ■

S. Bojerud

Aktuellt från riksdagen:

SD:s motioner och debatter i urval

(I den här artikeln kommer diarienummer för våra förslag att bifogas inom parentes vid varje enskilt förslag så att alla medlemmar själva kan leta upp förslagen och läsa dem om man är intresserad. De finns på riksdagens hemsida)

SEDAN SIST HAR VI hunnit med att ha en stor debatt om asyl- och invandringspolitik i riksdagen, där Sverigedemokraterna (företträd av Erik Almqvist och Kent Ekeroth) stod mot alla andra partier (Kammarens protokoll 2010/11:96 anförande 43). Debatten var mycket intressant och rekommenderas verkligen som ett exempel på hur de etablerade partierna resonerar.

Vi har också lagt vårt eget svar på regeringens vårbudget, som Johnny Skalin skriver om på annan plats i detta nummer.

■ Hela partigruppen ställde sig bakom Motion 2010/11:U7 med anledning av prop. 2010/11:111 Svenskt deltagande i den internationella militära insatsen i Libyen, där partiet motsatte sig att Sverige skulle delta i kriget i Libyen. För den som vill höra vår närmare argumentation på det området finns den förklarad i kammaren av Mikael Jansson (Kammarens protokoll 2010/11:81 anförande 1 och framåt). Detta finns också utlagt på YouTube.

■ Björn Söder och Sven-Olof Sällström har lagt Motion

2010/11:U14 med anledning av prop. 2010/11:112 Genomförande av direktiv om överföring av krigsmateriel, som yttrar sig över EU:s förslag till reformerad lag för krigsmaterielexport. Den lagen innebär att det blir enklare att exportera krigsmateriel inom EU och EES, medan SD:s förslag innebar att vi också skulle kunna ha förenklade regler till Schweiz och hela EFTA.

”Det svenska kulturarvet ska stödjas mer genom att Accessprojektet fortsätts.”

■ Mattias Karlsson, vår representant i kulturutskottet, har nu i dagarna tillsammans med den övriga oppositionen drivit igenom att det svenska kulturarvet ska stödjas mer genom att Accessprojektet fortsätts. När allianspartierna förstod att de skulle bli nedröstade så gav de sig hellre än att ta en förlust i en omröstning i kammaren.

■ Margareta Sandstedt och Per Ramhorn har lagt Motion 2010/11:So6 med anledning av prop. 2010/11:47 En samlad strategi för alkohol-, narkotika-, dopnings- och tobakspolitiken som går ut på att förbättra gränskontrollen

En SD-motion handlar om export av svenskt krigsmateriel. På bilden över amerikanska soldater med granatgeväret Carl Gustav. Foto: Christopher Perez

för att stoppa narkotikasmuggling och dessutom ta fram en nationell strategi för att minska alkoholbruket bland ungdomar.

■ Tillsammans med Kent Ekeroth har Margareta Sandstedt också lagt Motion 2010/11:Ju13 med anledning av prop. 2010/11:107 Förbättrad utslussning från slutna ungdomsvård som bland annat kräver att brottslingar ska tvingas vara drogfria innan oövervakad permission från ungdomsfängelser ska tillåtas.

■ William Petzäll har lagt Interpellation 2010/11:326 Motverkande av svenskfientlighet i skolan, som ställdes till Jan Björklund för avtvinga honom ett svar på hur han ser på trakasserier av svenskar i skolsystemet. Debatten återfinns i Kammarens protokoll 2010/11:94.

■ David Lång och Mikael Jansson (som är från Göteborg) har lagt Motion 2010/11:SD90 där det framhålls att det är viktigt att det inte blir några ytterligare trängselskatter i Gö-

teborg innan det har hållits en lokal folkomröstning i frågan. Sverigedemokraterna har gått till val på den frågan i regionvalet i Västra Götaland. ■

Joakim Larsson
SD Uppsala

Ny regeringsskandal:

Fanatikern Westerberg uppdras utreda ”rasism”

Integrationsminister Erik Ullenhag (FP) presenterade den 6 maj direktiven för en planerad statlig utredning om vad som i ett pressmeddelande från arbetsmarknadsdepartementet beskrevs som ”ett effektivare arbete mot främlingsfientlighet och liknande former av intolerans”. Utredare blir tidigare statrådet och folkpartiledaren Bengt Westerberg.

SYFTET MED UTREDNINGEN anges av arbetsmarknadsdepartementet vara ”att få en samlad bild av den kunskap som finns om främlingsfientlighet och liknande former av intolerans och att kunna identifiera brister som bör åtgärdas i det fortsatta arbetet.”

Statsrådet Ullenhag menar i ett uttalande att ”arbetet mot främlingsfientlighet måste ständigt pågå” och att ”varje ny generation måste vinnas för tolerans och demokrati.” Ullenhag välkomnar att partibrodern och avgående Röda Kors-ordföranden Bengt Westerberg – av malisen även kallad Bengt Vetbästerberg – gått med på att åta sig jobbet som utredare.

Alla är inte lika glada. Sveri-

Integrationsminister Erik Ullenhag välkomnar FP-kollegan Bengt Westerberg som utredare. Foto: Folkpartiet

gedemokraterna har i ett uttalande beskrivit utredningen som ”indoktrinering och propaganda” och kritiserar även regeringens val av

utredare. SD:s partiledare Jimmie Åkesson citerades i sammanhanget: – Jag tycker att det finns ett grundläggande fel i hela regeringens

analys. Man kan hitta på hur många olika fobier och fientligheter som helst, men det handlar ytterst om grupp-motsättningar som uppstår till följd av den här regeringens, och tidigare regeringars, splittringspolitik.

Enligt Åkesson har också den ansvarige ministern, Erik Ullenhag, placerat Sverigedemokraterna i skottgluggen och därmed gjort partipolitik av frågan:

– Det är så klart väldigt problematiskt. Men valet av utredare visar också det. Bengt Westerberg är väl lite av symbolen för den här splittringspolitik från första halvan av 90-talet.

Bengt Westerbergs och Folkpartiets påtryckningar gentemot ministären Bildt ledde i början av 1990-talet till den ”generösa flyktingpolitik” som rev upp det några år tidigare, av Socialdemokraterna genomförda, så kallade Luciabeslutet vilket temporärt hade begränsat invandringen till Sverige.

Genom Westerbergs fanatiska politik tilläts tiotusentals så kallade flyktingar från det forna Jugoslavien välla in i vårt land. En direkt följd av den borgerliga regeringspolitik under denna tid blev att ett be-

tydande antal krigsförbrytare fann en fristad i Sverige, något som under senare år lett till en rad gripanden, åtal och utvisningar.

Westerbergs tolerans och respekt för demokratins spelregler var heller inte större, än att han vägrade sitta i samma soffa som Ny Demokratis förgrundsgestalter Ian Wachtmeister och Bert Karlsson under SVT:s valvaka 1991. Jimmie Åkesson tror inte att något av värde kommer att komma ut av den förebådade utredningen:

– Ingenting nytt alls. Direktiven visar inte på något nytänkande över huvud taget. Man har fortfarande inte förstätt varför de här motsättningarna finns. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

Fotnot: Bengt Westerberg presenterades i en kritisk artikel som en svensk samhällsdestruktör i SD-Kuriren 90/2011.

KD-stöd för vänortssamarbete med Syrien:

Regimen al-Assads förakt för mänskliga rättigheter

För ett par år sedan föreslog kristdemokraten Robert Halef i Södertälje – numera riksdagsman – i en motion till fullmäktige, att Södertälje kommun skulle inleda vänortssamarbete med staden Kamishly i nordöstra Syrien. När Halefs motion kom upp till behandling i kommunstyrelsen för någon månad sedan tvingades man konstatera, att sällan har tajningen för en parlamentarisk motion varit så usel.

Bashar al-Assad fortsätter faderns hårda diktatur i Syrien med tusentals dödsoffer som följd. Foto: Ricardo Stuckert_ABR

FAKTUM ÄR att inte ens Halefs efterträdare som gruppleddare för KD i Södertälje fullmäktige, Veronica Westergård, yrkade på bifall i kommunstyrelsen till förmån för Halefs motion. Detta är lätt förståeligt. Syriens regering, ledd av presidenten och diktatorn Bashar al-Assad, hade då demonstrerat sitt totala förakt för mänskliga rättigheter och all normal anständighet genom att lika systematiskt som brutalt skjuta skarpt mot syriska demonstranter och regimkritiker med tusentals dödsoffer som följd.

Robert Halefs motiv för att Södertälje bör inleda vänortssamarbete med Kamishly är, att omkring 8 000 södertäljebor med syriansk/assyrisk bakgrund härstammar från Kamishly och omkringliggande byar. Redan då Halef lade motionen var emellertid Syrien känt som en muslimsk diktatur med en given plats bland världens så kallade skurkstater.

Sovjetvänlig arabrepublik

Arabrepubliken Syrien, som statsbeteckningen formellt lyder, gränsar till Jordanien, Israel, Libanon, Irak och Turkiet. Den uråldriga huvudstaden heter Damaskus, och det var på vägen dit som aposteln

Paulus – kristendomens grundare – för närmare 2 000 år sedan fick sin berömda uppenbarelse och därmed kom till tro på Jesus Kristus.

I Wikipedias presentation av Syrien läser vi bland annat:

”Landet har, på grund av sitt geografiska läge, alltid varit en knutpunkt för olika kulturer och genom sin strategiska position har det i äldre tider lockat många erövare och upprepade gånger varit utsatt för invasioner av främmande folk... Många av korstågens slag ägde rum på Syriens nuvarande mark.”

Den moderna tidens Syrien saknar dock band till de äldre statsbildningarna och är en arabstat som bildades då det Osmanska (turkiskt styrda) riket delades efter Första världskriget. 1922 blev Syrien ett franskt mandat inom ramen för Na-

tionernas Förbund (NF) men blev i praktiken självständigt efter Andra världskriget 1946, då de utländska trupperna gav sig av.

Mot slutet av 1950-talet utkristalliserades det panarabiska/socialistiska Baathpartiet som Syriens dominerande politiska kraft. 1958-61 ingick landet i en union med Egypten och kom åren herefter bedriva ett nära samarbete med Sovjetunionen. Den sovjetvänliga politiken bibehölls sedan den nuvarande presidentens far, Hafez al-Assad (1930-2000), tagit makten 1970.

Tusentals offer för regimen

Syrien har deltagit i samtliga arabvärldens krig mot den judiska staten Israel, som bekant med föga lysande resultat. I Sexdagarskriget 1967 förlorade landet Golanhöjderna vid

den sydliga gränsen till Israel, från vilka man tidigare så gott som obehindrat kunnat överösa de israeliska jordbruksbygderna och gränsposteringarna nedanför med artilleriprojektiler och granater.

I likhet med vad fallet är i andra muslimskt styrda stater är det i Syrien, vid hot om dödsstraff, förbjudet för en muslim att konvertera till en annan religion, även om kristna i allmänhet behandlas bättre än i flertalet andra muslimska länder. Syrien för vidare en aggressiv utrikespolitik och har tidvis kontrollerat grannstaten Libanon, samtidigt som man via den islamistiska terrororganisationen Hizbollah – som är en ”stat i staten” i Libanon – håller det militära trycket uppe mot Israel.

Det senare förhållandet ledde 2006 till ett blodigt krig i regionen, och raketbeskjutningar mot norra Israel från södra Libanon – som Hizbollah (”Guds parti”) stod för – är en levande realitet för de civila israelerna i området.

Liksom sker i Libyen under Muammar Ghaddafi tvekar inte regimen Bashar al-Assad, som omvärlden kunnat konstatera på sistone, att föra krig mot delar av den egna befolkningen i syfte att bibehålla sin diktatoriska makt. Och respekten för den muslimska religionen är inte större än att regimen styrkor angripit moskéer i vilka oppositionella krafter barrikaderat sig. Tusentals har fallit offer för regimen krigföring, och de sanktioner som omvärlden riktat mot landet tycks inte ha bekommit ledningen ett dugg.

Inte velat se

Det är anmärkningsvärt att kristdemokraten Robert Halef inte velat se denna problematik. Han hyser den naiva tron, uttryckt i fullmäktigedebatten om motionen den 2 maj i

år, att en vänortssamverkan mellan Södertälje i det demokratiska Sverige och staden Kamishly i diktaturstaten Syrien skulle främja utvecklingen av en syrisk demokrati. Det finns inga som helst belegg för att så skulle vara fallet.

Diktaturstater oavsett schattering har i stället för vana att se en samverkan av nämnt slag som godkännande av den egna diktaturen. På ungefär liknande sätt resonerade de som talade sig varma för de olympiska spelen i Peking i Kommunista 2008: idrottslig samverkan och utbyte med omvärlden skulle leda till ökad frihet och öppenhet. Tyvärr blev snarast motsatsen fallet.

Nu tror jag i och för sig inte att Robert Halef är någon entusiastisk anhängare av den syriska diktaturen. Hans motion i Södertälje

Robert Halef (KD) vill se samverkan mellan Södertälje och staden Kamishly i Baathpartiets Syrien. Foto: Riksdagen

fullmäktige om vänortssamarbete är – och var det redan då den utformades – däremot malplacerad och orealistisk. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

Palestinsk flygplanskapare inbjöds av ABF

Den obotfärdiga terroristen Leila Khaled (PFLP). Foto: Sebastian Baryl

UNGEFÄR SAMTIDIGT SOM socialdemokratiska partisekreteraren Carin Jämtin föreslog att Sverige borde få en muslimsk helgdag på bekostnad av en av de existerande svenska helgdagarna, anlände till Sverige en viss Leila Khaled (född 1944) som blivit en idolgestalt i propalestinska kretsar.

Khaled är palestinsk parlamentariker och representerar terrororganisationen Popular Front for the Liberation of Palestine (PFLP). Khaled, som vistades i Sverige 30 april – 4 maj, talade bland annat vid Syndikalisternas 1 maj-demonstration samt framträdde vid ett helkvällsarrangemang för det socialdemokratiska bildningsförbundet ABF. Vid sistnämnda arrangemang hade hon sällskap med den Israelkritiske vänsterpartisten och kulturarbetaren Dror Feiler.

Leila Khaled är beryktad över hela världen som flygplanskapare. 1969 var hon med och kapade TWA 840 på väg från Rom till Aten (planet tvingades ner i Damaskus).

I september 1970 (”Svarta september”) fanns Khaled bland de kapande terroristerna då fyra plan kapades på kort tid. Hon kapade då ett plan tillsammans med den nicaraguanske terroristen Patrick Argüello, vilken dödades.

PFLP bär sedan många år terrorstämpeln och är ansvarigt för en lång rad blodiga terrordåd där oskyldiga dödsats eller lemlästats. Leila Khaled är en av organisationens ledande företrädare och har aldrig bett om ursäkt för vad hon gjort – tvärtom fortsätter hon att försvara terrorn som medel i den så kallade befrielsekampen mot Israel.

Något avståndstagande från Socialdemokraternas partisekreterares sida har inte avhört. ■

Carin Jämtin (S) har veterligen inte tagit avstånd från kaperskan Khaleds Sverige-besök. Foto: Photo2be

Tommy Hansson
Chefredaktör

Torbern Bergman:

En vetenskapens genombrottsman

1700-talet var ett innovationernas och vetenskapernas sekel. Det namn som brukar nämnas i främsta rummet härvidlag är Carl von Linné och kanske ett par till. Nämn emellertid Torbern Bergmans namn och de flesta stirrar tomt.

SÅ BORDE DET INTE VARA – Torbern Bergman var på flera sätt en vetenskapens genombrottsman och en av den moderna kemins grundare. Utan hans insatser hade vår vardag sett betydligt annorlunda ut jämfört med vad den faktiskt gör. Bergman var exempelvis den som upptäckte kolsyran varför han räknas som läskedryckens uppfinnare.

Torbern Olof Bergman föddes i Låstads socken i Västergötland 1735 och avled under en vistelse vid Medevi brunn i Östergötland 1784. Han rankas som en av våra stora naturforskare och kemister men skulle enligt föräldrarnas kronobefallningsmannen Barthold Bergman och hans maka Sara, född Hägg - önskan egentligen ha blivit präst. Sedan han anlänt till Uppsala universitet 1752 började han således läsa teologi och filosofi men visste redan att hans håg mer stod åt det naturvetenskapliga.

Carl von Linné

Det var Bergmans lärare vid Skara gymnasium, Sven Hof, som väckte adeptens intresse för naturvetenskapen i allmänhet och botaniken i synnerhet. De ämnen han kom att läsa i Uppsala blev sedan botanik, matematik och entomologi. Genom sina entomologiska – det vill säga insektsrelaterade – studier blev han sedan bekant med den store Carl von Linné.

Linné berömde Bergman för ett

verk denne författade om iglar, och tack vare samma verk blev den senare också belönad av Svenska vetenskapsakademien som han själv vann inträde i 1764; hans inträdestal hade, vilket överraskade de flesta, rubriceringen Möjlighet att förebygga åskans skadeverkningar.

Prisad blev Torbern Bergman även för en upptäckt om frostfjärlars liv och leverne, vilken blev till stor praktisk nytta för fruktodlare som ville skydda sina träd från larvangrepp.

Internationellt erkännande

Bergman disputerade även i astronomi – dåtidens forskare skulle ju helst vara mångsysslare – samt grundade Kosmografiska sällskapet i Uppsala. Genom detta utgav han *Physisk beskrivning öfver jordklotet*, som översattes till flera språk och blev en av de första moderna läroböckerna i geografi och som sådan internationellt inflytelserik.

Härefter blev Torbern Bergman docent i fysik och kom då bland annat att forska i meteorologiska fenomen såsom norrsken, åska, kornblixtar och regnbågar. 1764 resulterade så Bergmans många omständiga ämbetsbeskrivningar i att han, som redan omtalats, invaldes i Kongliga Vetenskaps Akademien. 1767 utsågs han till professor i kemi och farmakologi vid Uppsala universitet. Han lät för egna medel modernisera institutionen i kemi.

Inom kemien slog Bergmans talanger ut i full blom och han svarade för en banbrytande insats genom att grundlägga den kvalitativa och kvantitativa kemiska analysen. Därmed fick han också internationellt erkännande som kemist. Han erbjöds bland annat en tjänst hos konung Fredrik den store i Preussen, men då ingrep Gustaf III för att

Torbern Bergman var, bland mycket annat, läskedryckens fader.

Bergman skulle bli kvar i Sverige.

Läskedryckens fader

Om Torbern Bergman kan det vidare sägas att han utvecklade affinitetsläran genom att upprätta relevanta tabeller. Han anses också vara den som upptäckte kolsyran och hur man skulle bära sig åt för att skapa mineralvatten på konstgjord väg. Därmed anses han också vara läskedryckens fader.

Bland Torbern Bergmans bedrif-

ter märks också att han författade arbetet *Handbok i mineralogi* och var den förste som skilde mellan organiska och oorganiska ämnen.

Även om Torbern Bergman alltså på flera sätt svarade för briljanta vetenskapliga insatser och på en del områden var före sin tid, var han efterbliven i ett avseende – han omhuldade den så kallade flogistonteorin, det vill säga hypotesen att alla brännbara ämnen innehöll ett ämne som gjorde att de fattade

eld, nämligen flogiston.

Fransmannen Antoine Laurent de Lavoisier kunde dock på 1770-talet visa att detta var trams och att eld uppstår vid oxidation, det vill säga vid reaktioner med luftens syre. Möjligen är det Bergmans fasthållande vid flogistonteorin som gjort att han hamnat i skymundan av vetenskapsprofiler som Linné och Polhem.

Vattenindustrins grundare

Som torde framgå av ovanstående var Torbern Olof Bergman under alla omständigheter en minst sagt flitig man med många järn i elden. Till sist blev det för mycket, och Bergman avled i förtid under en vistelse vid Medevi Brunn i närheten av Motala i Östergötland i juli 1784 dit han farit för att vila upp sig. Han efterlämnade änkan Margareta Catharina född Trast, som han gift sig med 1771.

Förutom allt som ovan nämnts om Torbern Bergmans gärning bör också framhållas att han räknas som den svenska vattenindustrins grundläggare och att han vederfors den sällsynta ynnesten att som en av tre svenskar inväljas i Franska vetenskapsakademien. De båda övriga var Carl von Linné och Pehr Wilhelm Wargentin.

Torbern Bergman var slutligen en av de första att utses till riddare av Vasaorden. Han var ävenledes en skicklig lärare. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

Verkligheten bakom orden: Ligister

DETS SVENSKA ORDET ligist och avledningar härav – ligister, ligism, ligistisk etcetera – har som bekant en entydigt negativ värdeledning. En ligist är egentligen en person som tillhör en kriminell liga men kan även användas om en enskild person av det skurkaktiga slaget. Någon som begår brott eller uppträder hänsynslöst i största allmänhet.

Ord som ligist, ligister och ligism kommer ursprungligen från den Katolska ligan, som var en militär och politisk sammanfattning mellan katolska furstar och kyrkliga representanter i Tysk-romerska riket under åren 1609-35. Ligan bildades i syfte att stärka den katolska saken under den uppflammande religionspolitiska konflikt som resulterade i Trettioåriga kriget i Europa 1618-48.

Katolska ligan bildades i München den 10 juli 1609 med hertig Maximilian I av Bayern som initiativtagare. Bildandet av ligan var en reaktion på tillkomsten av den protestantiska Evangeliska unionen, som hade tillkommit 1608. Förutom Maximilian var biskoparna av Augsburg, Konstanz, Passau, Regensburg och Würzburg samt ytterligare några prelater med och bildade ligan. Medlemsantalet utökades efter hand, och 1613 gick själve kejsaren med i Katolska ligan.

Ligan hade initialt stora framgångar i Trettioåriga kriget. Man understödde under den berömde härföraren Johann Tserclaes Tilly på ett framgångsrikt sätt den tysk-romerske kejsaren. Således besegrade ”ligisterna” de protestantiska stridskrafterna vid slagen vid Vita Berget 1620 samt Lutter am Barenberge 1626. Vid Breitenfeld 1631 fick ligan dock ordentligt på tafs

Katolska ligans standar med den heliga jungfrun i centrum.

av den protestantiske härföraren Gustaf II Adolf från Sverige. Katolska ligans saga var nu all, men det dröjde till 1635 innan den formellt upplöstes.

Sverige lär vara enda landet i Europa där ord som liga, ligist, ligister, ligism etcetera har en negativ innebörd. Det beror på att de svenska härarna under Trettioåriga kriget

stred mot Katolska ligan och kanske framförallt på den fanatiskt antikattolska propaganda, som under 1600-talet sköljde över Sverige. Allt som var katolskt blev i vårt land synonymt med skurkaktighet och falskhet.

I dag är religionsfriheten officiellt inskriven i den svenska regeringsformen, men frågan är om inte

något av den tidigare negativa inställningen till katoliker och katolicism hänger kvar i det kollektiva medvetandet. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

Barockt

Jens Leandersson
kommenterar uttalanden

”Ebtisam Aldebe, riksdagskandidat 2006 för Centerpartiet som har samma åsikter som Mahmoud Aldebe som är ordförande i Sveriges muslimska förbund, som vill att de svenska lagarna anpassas till sharialagar, att muslimska flickor och pojkar skall få simundervisning i separata grupper och att varje kommun ska ha en moské, har suttit som nämndeman i Stockholms förvaltningsrätt och avgjort mål i Migrationsdomstolen. Ingen från Centerpartiet har ansett det olämpligt med att ha någon som förespråkar sharialagar som nämndeman i svensk domstol eller att låta henne avgöra mål i Migrationsdomstolen.” (Världen idag 110321)

Hysteriska ledarskribenter förfasas över Sverigedemokraternas valframgångar och att vi utsett nämndemän till domstolarna. Samtidigt är det knäpptyst om övriga partiers val av nämndemän. Hyckleri eller?

*

”Restaurangen i Landskrona stadshus drevs tidigare av kommunen. Det serverades husmanskost och dagens, men trots 60-70 matgäster varje dag så var det svårt att få verksamheten att gå ihop ekonomiskt. I augusti 2010 så tog nystartade Cateringgruppen över restaurangverksamheten. Cateringgruppen är ett socialt företag som uppbär anställningsstöd. Firman utgörs av åtta muslimska kvinnor som serverar libanesisk mat och vägrar befatta sig med fläsk i alla dess former. Målsättningen när Cateringgruppen tog över var att dubblera de 60-70 betalande, resultatet har blivit det rakt motsatta med vissa dagar bara tio betalande. Nu förlängs inte kontraktet för Cateringgruppen.” (Helsingborgs Dagblad 110418)

Trots snedvriden konkurrens i form av anställningsstöd så visade sig marknadens lag gälla. Är ditt utbud inte vad kunderna efterfrågar så går du i konkurs. Enkel matematik. Tänk om samma principer gällt för invandringspolitiken i stort...

*

”I statens budget för 2011 fanns 3 miljarder avsatt för att täcka ersättningar till asylsökande och för att kompensera kommuner och landsting för ökade kostnader på grund av asylsökande. Men pengarna räcker inte till. Regeringen skjuter därför till ytterligare 875 miljoner kronor för i år till ersättningar och boendekostnader.” (Riksdag och Departement 110413)

Samtidigt saknas det pengar för att ha råd att servera ägg och sill till våra äldre i påsk. Det saknas pengar inom äldreomsorgen, barnomsorgen och så vidare. Men när det gäller invandrings- och integrationspolitiken saknas det aldrig pengar trots att de tas från samma pengapåse.

*

”En rapport från Skatteverket som riksdagen beställt visar att det registreras ett par hundra ”barnäktenskap” varje år i Sverige - helt lagligt. Det handlar om personer som invandrat till Sverige och antingen i samband med ankomsten, eller i fler fall långt senare, begär att få registrera sig som gifta.” (Dagen 110420)

Carina Herrstedt röstade i Civilutskottet för att slopa dispensmöjligheten för barn under 18 år att ingå äktenskap. Sverigedemokraterna vill införa samma 24-årsregel som finns i Danmark. Den innebär bland annat att båda parterna måste vara 24 år för att en boende i Danmark ska kunna gifta sig med en icke-EU medborgare. Det finns också krav på egenförsörjning, viss boendestandard och att de som gifter sig ska deponera en ansenlig summa pengar som säkerhet.

*

”TV4 Nyheterna, Malmö hade lördagen 12 mars en intervju med den socialdemokratiska nämndemannen Ayoub Chibli som uttrycker grov homofientlighet. Han framför bland annat att ”homosexualitet inte är tillåtet enligt Koranen” och har i både en bok och en tidningsartikel kallat homosexualitet för ”onda begär”. Socialdemokraterna som profilerat sig som ett HBT-vänligt parti tillåter homofoba attityder så länge de framförs av muslimer.”

Hur var det nu? Allah ska med?

*

”Svensken Thomas Hammarberg, Europarådets människorättskommissionär, kritiserar bland annat Danmark för att landet inte gör tillräckligt för de tusentals nordafrikaner som nu tar sig till Europa via den italienska ön Lampedusa. Søren Pind, den danske integrations- och utvecklingsministern, gav svar på tal: ”Manden er åbenlyst idiot og derfor ikke værd at spilde tid på” (Svenska Dagbladet 110415)

Heja Danmark, övriga kommentarer överflödiga...

*

”Antingen ska utlänningsarna bli danskar eller ska de hålla sig borta från Danmark.” (Jyllandsposten 110308)

Bevingade ord, som borde vara en självklarhet för folk som flyttar till ett nytt land. Inte minst till ett land, där man får gratis försörjning och trygghet resten av sitt liv om man sköter sina kort väl.

Linus Bylund är trebarnsfar, stockholmare och pressekreterare hos Jimmie Åkesson. Tidigare hade Linus en blogg vid namn ”Den förbannade Sverigedemokraten”, bloggen är sedan länge inaktiv, men Den förbannade Sverigedemokraten lever kvar här i SD-Kuriren. Inte alltid förbannad - men alltid Sverigedemokrat.

Lite senare, i framtiden, det är väl ganska snart, va?

Jag torde vid det här laget tillhöra den skara som är bäst informerad vad gäller betydelsefulla personer i det svenska samhället som sympatiserar med vårt parti men som av olika skäl ännu inte tagit klivet ut ur ”SD-garderoben”. För tro mig, dessa människor finns och de är fler än vad jag tidigare vågat hoppas på, och dessutom sannolikt bara toppen på ett isberg.

Det handlar om i olika grad kända personer inom såväl samhälle, kultur, sport som media. Etablerade artister, politiker, journalister, forskare, idrottsmän och så vidare. Människor som genuint sympatiserar med Sverigedemokraterna, både vad gäller problembeskrivning och hur vi bäst kommer tillrätta med problemen. Åtminstone i tillräcklig utsträckning för att gott kunna kalla sig sverigedemokrater. Kruxet med det hela är att dessa personer inte vill skylta med det. Inte än, men lite senare, i framtiden...

Ämnet är problematiskt, jag vet, och jag vill därför redan här tydligt klargöra att jag inte är ute efter att fördöma, misstänkliggöra eller anklaga - bara vädja. Jag vill vädja till er, om ni läser detta, att ta ett varv till i tanken. De av er vars historia jag känner har jag största respekt för, som människor och som meningsfränder, men börjar det inte bli dags nu?

Jag formulerar mig som vore ni, hemliga sympatisörer, en homogen grupp med snarlika förutsättningar, egenskaper och bevelsgrunder. Så är det naturligtvis inte, men för att någorlunda kortfattat få fram det jag vill så tvingas jag till vissa generaliseringar.

Jag är av den förstående sorten, på gott och ont, och det ska ärligt sägas att jag hyser visst medkännande för er tvekan, många av er har väldigt mycket att förlora på att ställa er upp och säga: Det är nog nu! Jag tolererar inte mer politisk förljugenhet, jag sympatiserar med Sverigedemokraterna och jag står för det.

Det skulle i många fall kunna kosta mycket, det skulle det.

Det skulle säkert i vissa fall kosta en hel del rent ekonomiskt, men jag inbillar mig att det är den sociala kostnaden som väger tyngst. Vad ska vännerna säga? Och grannarna, familjen och kollegerna?

Som sagt, det skulle kunna kosta en hel del. Fråga gärna mig om det, för jag vet. Fråga gärna någon annan av de tusentals människor som offrat stort eller smått av den enkla anledningen att de inte accepterar att bli hunsade. Vi vet allihop. Fråga gärna oss hur du bäst hanterar familjemedlemmar som inte vill närvara på samma släktmiddag som du, vänner som slutar höra av sig, fackförbund som avslutar ditt medlemskap eller grannar som inte låter sina barn leka med dina. Vi vet.

Men när du frågat vad det kan komma att kosta dig, glöm då för guds skull inte att fråga vad det smakar. Glöm inte att fråga om känslan av att se en fritt tänkande, stolt, öppen och stark människa i spegeln på morgonen. Glöm inte att fråga om den där varma, sköna, lite ilande känslan som kryper uppför ryggraden och vidare längs nacken när man vet att man tagit klivet, när man bestämt sig för att inte gömma sig mer.

Och förresten, de där vännerna är väl inte mycket till vänner om de sviker för något sådant? De där grannarna och kollegerna kan gott sitta i sin inskränkt och kalla sig själva goda tills de kräks, till ingen nytta. Ett fackförbund som inte står upp för grundläggande demokratiska principer är väl inget du vill beblanda dig med, egentligen? Och de där systrarna som inte ens klarar att äta middag med oliktankande, de är bara svaga och sorgliga, alldeles oavsett vad du kallar dig.

Ni vet inte hur många ni är, det vet varken jag eller någon annan heller, men ni är i alla fall inte ensamma. Om alla tvekar och vill vänta till ”lite senare” så tillåts vansinnet fortsätta ytterligare en tid till. Om just du tar steget idag så kommer någon annan göra det i morgon och så är stenen i rullning.

Acceptansen och respekten för oss Sverige-vänner kommer att vara större i morgon än den var igår, tack vare dig - du som vågar idag

Hallå där, Jenny Manners!

HANINGE I STOCKHOLMS LÄNS distrikt har historiskt varit ett ganska starkt fäste för Sverigedemokraterna. I det senaste valet 2010 så gick det mycket bra för SD Haninge som tog hela fyra mandat i fullmäktige med en röstsiffra på 5,77 procent i kommunalvalet. Ny i fullmäktige denna mandatperiod blev Jenny Manners. Jenny förklarar valframgången i Haninge så här:

– Det är svårt att säga varför vi fått framgång i Haninge, förmodligen beror det på flera faktorer. Vi har varit väldigt aktiva i valrörelsen, speciellt ute bland väljarna. Vi har tagit debatter med människor på gator och torg, vi har delat ut massvis med tidningar och flygblad. Vi har också haft ett eget tält på den årliga Haninge-dagen, där fick vi väldigt fin respons och där vi klargjorde för många väljare vilka vi egentligen är. Kommunen tyngs också av hög brottslighet i Jordbro, en förort i kommunen där baksidan av det mångkulturella samhället syns mycket tydligt. Vi upplever det som att många människor verkligen längtar efter ett parti som vågar säga hur det egentligen är, utan en massa förskönande omskrivningar.

Det låter nästan som förhållandena i Botkyrka, min egen kommun. På frågan hur det känns att som ny ledamot sitta i fullmäktige och hur Sverigedemokraterna blivit mottagna i denna församling svarar Jenny så här.

– Det har blivit mer accepterat att vara sverigedemokrat i dag. Människor pratar med oss, både socialdemokrater och moderater. Vi har blivit korrekt bemötta av tjänstemännen i kommunen. Det känns som att de övriga partierna accepterat att vi blivit inröstade i demokratisk ordning. Efter senaste valet så bildade alliansen valtekniskt samarbete med MP för att få majoritet. Det innebar att SD förlorade sin vägmästarroll i Haninge.

Sverigedemokraterna har normalt profilerat sig starkast i rikspolitiska frågor, av naturliga skäl. Efter valet, när SD sitter i så många kommunfullmäktige över hela landet, kan det vara en berättigad fråga hur SD kan göra sig gällande på det kommunala planet och vilka frågor SD lämpligen kan driva kommun-

politiskt. På detta svarar Jenny så här.

– Vi kommer naturligtvis att lyfta och driva de frågor som står i SD:s partiprogram. Vi kommer att skriva seriösa interpellationer och motioner för att skärskåda den politik som förs i kommunen och för att förvalta det ansvar vi fått av väljarna. Tyvärr är vi i någon mån maktlösa då alli-

så unikt med sina värderingar och kultur internationellt sett. Tyvärr försämras det som gör Sverige bra och unikt, vi blir mer lika övriga nationer på de områden som gjort Sverige till en unik och bra nation. De enda som kan kallas verklighetens folk är sverigedemokrater. Statsminister Reinfeldt och de övriga politikerna utgör en elit som närmast

ende i Stockholms förorter. Hon berättar att hon försörjer sig som tågförare och trivs mycket bra med detta arbete. Jenny bor tillsammans med sin sambo, katter och en hund. Jag frågar Jenny vad hon har för fritidsintressen förutom politiken, så här svarar hon.

– Jag jobbar som volontär för en ideell förening för övergivna katter. De far mycket illa när oönskade och egoistiska människor överger dem. Jag arbetar också för en förening som fångar in skadade djur och hjälper den till djurskyddet i Mariefred.

Jenny fortsätter:

– Jag umgås också mycket med vänner och går ibland ut på bio, teater eller restaurang. Jag dyker också och har dykarcertifikat, det är mitt stora intresse, förutom politiken.

Vad är din bakgrund Jenny, var är du född och uppvuxen och vad arbetade dina föräldrar med?

– Jag är född i Nacka, därefter bodde jag i Åkersberga tills jag var åtta år. Därefter flyttade vi till Haninge där jag växte upp. Min mamma och pappa skilde sig när jag var åtta år gammal. Som ensamstående mamma gjorde min mamma ett stort arbete med att uppfostra mig och min syster. Min mamma arbetade som ekonomiassistent, min pappa som tullmästare. Jag följde ofta med min pappa till hans arbete i Värthamnen, där det ofta hände spännande saker.

Jenny Manners ger ett trevligt, jordnära och vardagligt intryck. Hon har otvetydigt ett starkt engagemang för politiken och ett bättre Sverige. Allt fler av de kvinnor som vi betraktar som ganska vardagliga tar steget över till SD, främst i våra förorter där baksidan av våra regeringars politik syns allt tydligare. Jenny är en utmärkt representant för de nya och större grupper av människor som i allt högre grad ansluter sig till SD, för att få till en annan och bättre politik. ■

Robert Stenkvist
Redaktionen

Jenny Manners har ett starkt engagemang för SD-politiken och för ett bättre Sverige. Foto: Robert Stenkvist

ansen gick ihop med MP i vår kommun. Vi förlorade då vår vägmästarroll som skulle ha gjort att vi mer aktivt kunde påverka politiken. Vi motsätter oss alltid de förslag som vi uppfattar som oseriösa eller skadliga för kommuninvånarna, vi försöker också lägga vettiga och genomtänkta motioner. Det skall inte vara lätt att ha oss som motståndare i fullmäktige.

Det råder ingen tvekan om Haninges seriösa inställning till sitt politiska uppdrag. För att få en lite bredare bild av Jenny frågar jag nyfiket vad det var som fick henne att till slut vända det politiska etablissemangets ryggen och gå över till oss.

– Jag är uppvuxen i ett starkt socialdemokratiskt hem. Jag var aldrig intresserad av politik då jag antog att Socialdemokraterna sköter allt på bästa sätt. När jag var utomlands öppnades mina ögon. Sverige är unikt och det svenska folket är ock-

föraktar vad vanligt folk pratar om vid köksborden. Många politiker har också glömt vem de företräder eller åtminstone skall företräda.

Jenny reagerade också mycket starkt på Reinfeldts uttalande efter uppgörelsen med MP om flyktingpolitiken, att ”nu har vi stängt dörren för främlingsfientligheten”. Så här utbrast hon när vi spontant kom in på detta:

– Det var som att Reinfeldt stängde dörren för demokratin! Reinfeldt och de övriga partiledarnas behandling av SD liknar ren mobbning. Samtidigt så tävlar samma politiker om att markera mot mobbning i våra skolor, att de inte själva ser paradoxen är ett mysterium.

Jennys historia är säkert mycket vanlig bland våra medlemmar. Däremot märker man ett mycket starkt engagemang hos henne. Jenny ger intrycket av att vara en ganska vanlig och genomsnittlig kvinna bo-

Lärobok med lögner om SD kasseras efter anmälan av Therese Borg

Frågan är nu om boken med lögner om SD kommer att skrotas i alla skolor eller bara i Nyköping.

► När Therese Borg, representant för SD i Södermanland och Eskilstuna, fick klart för sig att läroboken Nya Millennium fortfarande användes i en skola i Nyköping trots grova lögner om Sverigedemokraterna, fick hon nog. Therese lämnade därför in en anmälan till Skolinspektionen med krav om att boken skulle kasseras som undervisningsmaterial.

Till Thereses stora glädje svarade Skolinspektionen på hennes anmälan genom att tillkännage, att boken avlägsnats från undervisningen och att rutiner för noggrannare granskning av de läromedel som köps in skulle införas. Therese Borg uttryckte i sitt svar tillfredsställelse över att boken – där SD på ett propagandistiskt sätt framställs som ett nazistiskt/rasistiskt parti – kasserats men framhöll också:

”Det må så vara att Nyköpings Enskilda Gymnasium nu kasserar boken eftersom de i likhet med mig bedömt att den innehåller osaklig information, men hur ska en saklig och allsidig undervisning garanteras på de skolor som använder boken och som jag inte känner till och därmed inte kan anmäla? Detta problem skulle jag önska att ni på Skolinspektionen hjälper till med att lösa, förslagsvis genom att gå ut med en rekommendation till skolorna om att ta bort boken ur undervisningen. I ett demokratiskt land kan det aldrig vara riktigt att förstagsväljare i skolan får lära sig lögner om ett demokratiskt parti.”

Det återstår att se om Skolinspektionen kommer att hörsamma Therese Borgs uppmaning om att ta bort boken från all skolundervisning. Therese, som också är vice ordförande i nybildade SD-Kvinnor, är under alla omständigheter värd allt beröm för sitt initiativ! ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

SD-Kvinnor höll sitt första årsmöte

DEN 9 MAJ HÖLL Sverigedemokraternas kvinnoförbund (SD-Kvinnor) sitt första årsmöte sedan förbundets bildande i oktober 2010. Årsmötet valde en ny styrelse bestående av fyra ledamöter och två suppleanter.

Till ordförande valdes riksdagsledamot Carina Herrstedt. Vice ordförande blev Therese Borg, Eskilstuna och ledamöter Hanna Wigh, Falköping samt Janita Kirchberg, Karlskrona. Till suppleanter valdes Anna Wiggenstorp, Kristianstad och Julia

Holmelius, Uppsala.

Förbundets främsta uppgift är att arbeta för kvinnors intressen och inflytande såväl inom partiet som ute i samhället, i syfte att uppnå ett mer rättvist och jämställt samhälle.

För mer information om förbundet, kontakta vänligen förbundets presstalesman Therese Borg 073-9508934.

Medlem blir man enklast genom att skriva till medlem@sd-kvinnor.se ■

2011 års styrelse från vänster: Hanna Wigh Mazeitaviciene, Falköping (ledamot), Therese Borg, Eskilstuna (vice ordförande), Carina Herrstedt, Landskrona (ordförande), Anna Wiggenstorp, Kristianstad (suppleant), Janita Kirchberg, Karlskrona (ledamot) och Julia Holmelius, Uppsala (suppleant). Foto: SD